

**EK-86: 6 KASIM 2018 TARİHLİ KEMAL GÖZLER'İN
BİLİRKİŞİ RAPORUNA İTİRAZ DİLEKÇESİ****ANKARA BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ
20. HUKUK DAİRESİNE**

(Bilirkişi Raporuna Karşı Beyan Dilekçesi)

DOSYA NO: E.2017/1161

DAVACI: Kemal Gözler,

VEKİLİ: Av. Fahrettin Kayhan

DAVALILAR: 1. Ramazan Çağlayan

2. Seçkin Yayıncılık

VEKİLLERİ: Av. Kaan Koçali

DAVA KONUSU: Hukuka Aykırı İktibas Sebebiyle Tecavüzün Refi, Meni ve Tazminat Talebi

BU DİLEKÇENİN KONUSU: Hayri Bozgeyik, Gül Baysan ve Celal Işıklar'dan oluşan bilirkişi heyetinin tarihsiz raporuna karşı beyanlarımızın sunulmasıdır.

B E Y A N L A R I M I Z

Burada bilirkişi raporu hakkında örnekler üzerinde beyanda bulunmadan önce bilirkişi heyetinin oluşumuna ve bilirkişi raporunun geneline ilişkin bazı değerlendirmelerde bulunmak isteriz.

**I. BİLİRKİŞİ SEÇİMİNE İLİŞKİN İTİRAZLARIMIZI
TEKRARLIYORUZ**

Bilirkişi raporu hakkında beyanlarımıza geçmeden önce bilirkişi heyetinin oluşturulması aşamasında heyette bulunan üç üyenin seçimine de itiraz ettiğimizi hatırlatmak isteriz. İtiraz gerekçelerimizi özetle şunlardır:

1. a) Ayrıntıları ve delilleri vekilim Av. Fahrettin KAYHAN'ın Dairenize sunduğu 23.2.2018 tarihli dilekçesinde belirtildiği üzere bilirkişi Prof. Dr. Hayri BOZGEYİK ile davalılardan biri olan Prof. Dr. Ramazan ÇAĞLAYAN, Kırıkkale Üniversitesi Hukuk Fakültesinde 2004-2011 yılları arasında birlikte görev yapmışlar. Davalı ile uzun yıllar aynı fakültede birlikte çalışan iş arkadaşının bu davada tarafsız bir şekilde bilirkişilik görevi yapmayacağı açıktır.

b) Bundan başka **yeni** tespit ettiğimiz bilirkişiyi ret sebebimi vardır: *Hayri Bozgeyik ile davalılardan biri olan Seçkin Yayınevi arasında yazar-yayıncı ilişkisi vardır. Bilirkişi Hayri Bozgeyik'in "Poliçede Müracaat Hakkı" (1. Baskı, 2004, ISBN: 9753475914) ve "Mimaride Telif Hakları" (İkinci Baskı, 2014, ISBN: 9750228360) isimli kitabı Davalı Seçkin Yayınevi tarafından yayınlanmıştır. Delil olarak Seçkin Yayınevinin internet sitesinde söz konusu kitaplara ilişkin sayfaların (<https://www.seckin.com.tr/kitap/719671836> ve <https://www.seckin.com.tr/kitap/616227717>) ekran görüntülerini ekte sunuyoruz (EK-1 ve EK-2). Bilirkişi Hayri Bozgeyik'in kendisiyle telif hakkı sözleşmesi imzaladığı, kendisinden telif ücreti aldığı bir Yayınevinin telif haklarına ilişkin bir davasında tarafsız davranamayacağı açıktır.*

Yukarıdaki iki sebepten dolayı *Prof. Dr. Hayri BOZGEYİK'in bilirkişilik görevinden alınmasını talep ediyoruz.*

2. a) Ayrıntıları ve delilleri vekilim Av. Fahrettin KAYHAN'ın Dairenize sunduğu 23.2.2018 tarihli dilekçesinde belirtildiği üzere bilirkişi *Dr. Celal IŞIKLAR üniversite öğretim üyesi DEĞİLDİR. "Harici bilirkişi" olarak seçilemez. Ufuk Üniversitesinde ders ücreti karşılığında, ikinci dönem haftada iki saat "HUK 422 İdare Hukuku (Uygulama)" isimli dersi vermektedir. Üniversite kadrosunda olmayan bir kişinin neden Üniversite Rektörlüğü tarafından bilirkişilik yapabilecek öğretim üyesi olarak bildirildiği ve neden Daireniz tarafından "harici bilirkişi" olarak seçildiği anlaşılamamaktadır. Daireniz üniversitede öğretim üyesi olmayan bir kişiyi, bilirkişi olarak seçecek ise, bu bilirkişi 3 Kasım 2016 tarih ve 6754 sayılı Bilirkişilik Kanunu uyarınca bilirkişi siciline ve listesine kayıtlı olmalıdır.*

b) Diğer yandan, yine vekilim tarafından sunulan aynı dilekçede delilleriyle açıklandığı üzere bilirkişi *Dr. Celal IŞIKLAR ile davalı Prof. Dr. Ramazan ÇAĞLAYAN aynı Fakültede (Ufuk Üniversitesi Hukuk Fakültesinde) "konuk öğretim elamanı" olarak ders vermektedirler. Bu fakültede "İdare Hukuku" dersi davalı Prof. Dr. Ramazan ÇAĞLAYAN tarafından, "İdare Hukuku (Uygulama)" dersi de bilirkişi Celal IŞIKLAR tarafından verilmektedir. Yani davalı Prof. Dr. Ramazan Çağlayan bu fakültede "İdare Hukuku" dersini vermekte, bu dersin pratik çalışmaları da bilirkişi Dr. Celal IŞIKLAR tarafından yapılmaktadır. Yani teorik ders davalı, aynı dersin pratiği bilirkişi tarafından yapılmaktadır. "İdare Hukuku (Uygulama)" dersi dışarıdan ders ücreti karşılığında birine verilmesiydi, bu dersi Ramazan ÇAĞLAYAN'ın asistanı verecekti! Davalı ile böylesine yakın ilişkiler içinde bulunan, davalının verdiği teorik dersin pratik çalışmalarını yapan bir kişinin davalıya karşı tarafsız kalamayacağı açıktır.*

Sonuç olarak bilirkişi *Celal IŞIKLAR'ı (a) öğretim üyesi olmadığı için harici bilirkişi olarak görevlendirilemeyeceği ve (b) Davalı Ramazan ÇAĞLAYAN'ın verdiği teorik dersin aynı fakültede uygulamasını yaptıran bir öğretim elemanı olduğu için bilirkişilik görevinden alınmasını talep ediyoruz.*

II. BİLİRKİŞİ RAPORU HAKKINDA GENEL GÖZLEMLER

Bilirkişi raporuna ilişkin spesifik konularda beyanlarımızı sunmadan önce, bilirkişi raporu hakkında genel gözlemlerde bulunmak isteriz:

1. Gül BAYSAN'ın Oyu “Ayrık Görüş” Değil, “Karşı Oy”dur

Bilirkişi raporunun sonuç bölümünde (s.181), bilirkişi Prof. Dr. Gül BAYSAN'ın isminin sonuna yıldız konulmuş altına da “*Ayrık görüş ektedir*” yazılmıştır. Bilirkişi raporunun 182 ilâ 193'üncü sayfalarında yer alan Gül BAYSAN'ın raporu da “AYRIK GÖRÜŞ” başlığını taşımaktadır. Ancak “Ayrık Görüş” başlıklı bu kısım incelendiğinde *Gül BAYSAN'ın oyunun* “gerekeçde ayrık görüş” değil, açıkça ve tartışmasız bir şekilde “*karşı oy (mu-halefet şerhi)*” olduğu anlaşılmaktadır. Sonuç olarak söz konusu bilirkişi raporunun oy birliğiyle değil, bire karşı iki oy çoğunluğuyla verilmiş bir bilirkişi rapordur.

2. Raporun Hacmi Konusunda Gözlemlerimiz

Bilirkişi raporu, toplam 193 sayfadır. Gül BAYSAN tarafından yazılmış karşı oy 11 sayfadır (s.182-193). Hayri BOZGEYİK ve Celal IŞIKLAR tarafından yazılmış ve çoğunluk görüşünü oluşturan metin 181 sayfadır. Bilirkişi raporu ilk bakışta ayrıntılı bir bilirkişi raporu gibi görünüyorsa da gerçekte bu böyle değildir. Raporda benim kitabımdan ve davalının kitabından alınmış örneklerden başka ve onların genellikle üç dört katı uzunlukta Fransız yazarların kitaplarından alıntılar vardır. İlk 181 sayfalık metinde toplam 302 (üçyüziki) adet Fransızca paragraf vardır. Oysa Fransızca metinler konusunda uzman olan Gül BAYSAN raporunda bu derece bir Fransızca metin yoktur. Fransızca uzmanı bilirkişi Fransızca metinlerden bu kadar alıntı yapmaya ihtiyaç duymazken, Fransızca bilmeyen Hayri BOZGEYİK ve vış bu kadar Fransızca metinlerden alıntı yapması şaşırtıcı olduğu kadar manidardır da. Hayri BOZGEYİK ve Celal IŞIKLAR, her örneğin orasına burasına sıkıştırdıkları Fransızca alıntılar nedeniyle gereksiz yere şişmiş; kolayca okunamaz ve anlaşılamaz hâle gelmiştir.

Fransızca metinler konusunda değerlendirme yapmak, bilirkişi heyetinin Fransızca bilmeyen üyesi Hayri BOZGEYİK ve yine Fransızca bilmeyen Celal IŞIKLAR'ın üzerine vazife değildir. bu metinleri değerlendirmek bilirkişi heyetinin Fransızca uzmanı Gül BAYSAN'ın görevidir. Gül BAYSAN da bu görevini yazdığı karşı oy yazısında güzel bir şekilde yerine getirmiş; ve Ramazan ÇAĞLAYAN paragraflarının Fransızca metinlerden çeviri olmadığı, benim metinlerimden aktarma olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Hayri BOZGEYİK ve Celal IŞIKLAR'ın bilirkişi raporunun çoğunluk görüşünü yansıtan kısmına (s.1-181) koyduğu yığınla Fransızca metinler ve metinlerden yola çıkarak kullandığı argümanlar bize Ramazan ÇAĞLA-

YAN'ın ilk derece mahkemesine önündeki cevap dilekçesi ve ekinde sunduğu Fransızca kitap fotokopilerini ve beyanlarını ve keza Ramazan ÇAĞLAYAN çeşitli bilirkişi raporlarına karşı yaptığı ve dosyada bulunan beyanları ve dosyada bulunmayan Ramazan ÇAĞLAYAN hakkında YÖK'e ve Kırıkkale Üniversitesi Rektörlüğü tarafından yapılan soruşturmalarda alınan bilirkişi raporlarını hatırlatmaktadır.

Sayın Hayri BOZGEYİK ve sayın Celal IŞIKLAR'ın bilirkişi raporuna bu kadar çok Fransızca metin koyması, meselenin özünü bulandırmaktadır. Bilirkişi raporunda bazen bir örneğin incelemesine iki üç sayfa yer ayrılmakta, ama gerçekte bu iki üç sayfanın son paragrafı dışında alt alta çeşitli Fransız yazarlarının kitaplarından alınan fotokopiler konulmaktadır. Mesela “Örnek 224” bakılabilir. Bu Örnekte 16 paragraf uzunluğunda Fransız yazarlardan metinler alınmış ve sonra tek paragrafla Ramazan ÇAĞLAYAN'nın benden yaptığı alıntının “davacının hususiyetine dahil olmadığı” sonucuna ulaşılmıştır (s.155). Benzer örnekler için Örnek 104'e (s.54-56), Örnek 168'e (s.92-95), Örnek 222'ye (s.147-148), Örnek 226'ya (s.155-158), Örnek 229 (s.158-159), Örnek 236 (s.160-161), Örnek 257 (s.165-167), Örnek 259 (s.167-168), Örnek 264 (s.169-170), Örnek 271 (s.172-173). Bu örneklerin her birinde 5-10 paragraf uzunluğundan Fransızca metinler. Bilirkişi raporunun pek çok sayfada Fransızca paragraflar, Türkçe paragraflardan çoktur. Örnek olarak sayfa 157'ye bakılabilir. Sayfa 154'te ise tek bir Türkçe cümle yoktur; sayfanın tümü Fransızca paragraflardan oluşmaktadır.

Bilirkişi raporunun çoğunluk görüşünü oluşturan kısmı (s.1-181), hacmine rağmen içi boş, bizim argümanlarımızın tartışmaktan ve çürütmekten uzak bir rapordur.

III. HAYRİ BOZGEYİK VE CELAL IŞIKLAR FRANSIZCA METİNLERİ DEĞERLENDİRME KONUSUNDA BİR UZMANLIĞA SAHİP DEĞİLLERDİR

Bilirkişi raporunun çoğunluk görüşünü oluşturan kısmında (s.1-181) neredeyse bütün örneklerde benim ve Ramazan Çağlayan'ın paragraflarına kaynaklık eden Fransızca kaynaklardan ilgili paragraflar alınmış ve Ramazan ÇAĞLAYAN'ın paragraflarının benim kitabım yapılmış aktarmalar değil, Fransız yazarların kitaplarından Ramazan ÇAĞLAYAN tarafından yapılmış orijinal çeviriler olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yukarıda açıklandığı gibi bilirkişi raporunun çoğunluk görüşü kısmı Prof. Dr. Hayri BOZGEYİK ve Dr. Celal IŞIKLAR'ın görüşünü yansıtmaktadır. Oysa bizim internette olan özgeçmişlerinden görebildiğimiz kadarıyla *Prof. Dr. Hayri BOZGEYİK ve Dr. Celal IŞIKLAR Fransızca bilmemektedirler*. Fransızca bilmeyen bu iki bilirkişi heyeti üyesinin nasıl olup da bilirkişi raporunda bu kadar yoğun bir şekilde Fransızca kaynak kullandıkları ve bu kaynaklardan yola çıkarak

Ramazan ÇAĞLAYAN'ın paragraflarının benim paragraflarımdan değil, Fransız yazarlarının paragraflarından alınma olduğu sonucuna ulaşabildikleri merak konusudur.

Bilirkişi raporuna bakılırsa Fransızca metinlerin değerlendirilmesinin Fransızca uzmanı Gül BAYSAN tarafından yapıldığı sanılabilir. Ne var ki, *bu Fransızca metinleri Gül BAYSAN değerlendirmiş ise, onun bu konudaki değerlendirmesine itibar etmek lazımdır ki, o yazdığı karşı oy yazısında açıkladığı üzere Ramazan ÇAĞLAYAN'ın Fransız yazarlardan değil, benim kitabımdan alıntı yaptığı sonucuna ulaşmıştır.*

Bilirkişi raporunun ana metninde (s.6-181 arasında) yer alan toplam 102 örnekteki yüzlerce yanlış saymadıysak toplam 302 (üçyüziki) adet Fransızca paragraf var. Hatta bilirkişi raporunun ana metninin çoğunun Türkçe değil, Fransızca metinlerden oluştuğu gözlemlenmektedir. Bu kadar uzun metinleri, acaba Gül BAYSAN tek tek Türkçeye çevirip Hayri BOZGEYİK ve Celal İŞIKLAR'a mı verdi? *Prof. Dr. Gül BAYSAN'a bilirkişi raporu ana metninde (s.1-181) arasında yer alan toplam 302 adet Fransızca paragrafın kendisi tarafından Prof. Dr. Hayri BOZGEYİK ve Dr. Celal İŞIKLAR için Türkçeye çevrilip çevrilmediğinin sorulmasını talep ediyoruz.*

Eğer bir ihtimal Fransız yazarların paragrafları tek tek, sayın BOZGEYİK ve İŞIKLAR tarafından değil, sayın Gül BAYSAN tarafından Türkçeye çevrilmiş ise, niçin Ramazan ÇAĞLAYAN'ın paragrafları ile Fransız yazarların paragraflar arasında benzerlik olup olmadığı konusunda Gül BAYSAN'ın görüşüne itibar edilmemiştir? Fransızca bilmiyorlarsa, Fransızca uzmanı bilirkişinin görüşüne değil, kendi görüşlerini oluşturma ehliyetlerini nereden almışlardır?

Diğer yandan belirtmek isterim ki, bir ihtimal bu paragrafların hepsi Prof. Dr. Gül BAYSAN Türkçeye çevrilmiş olsa bile bu karşılaştırmayı Fransızca bilmeyen birisi yapamaz. Fransızca bilmeyen sayın BOZGEYİK ve İŞIKLAR'ın yaptığı karşılaştırma Türkçe metinler ile Fransızca metinler arasında yapılan bir karşılaştırma değil, Türkçe metinler ile Fransızca metinlerin Gül BAYSAN tarafından yapılan Türkçe çevirileri arasında yapılan bir karşılaştırmadır. Tabir caiz ise, orijinal metne bakarak değil, çeviri metne bakarak yazılan bilirkişi raporu, tavşanın suyunun suyuna bakarak rapor yazmasına benzer. Bir Türkçe metnin aslı olan Fransızca metinden çevrilip çevrilmediğini ancak Fransızca metnin bir başkası tarafından yapılan çevirisine bakılarak değil, ancak asıl metne bakılarak yapılır. Bunun için ise hâliyle Fransızca bilmek gerekir. Bu bilirkişi heyetinde Fransızca bilen üye ise sayın BAYSAN'dır o da soruna bakmış ve Ramazan ÇAĞLAYAN'ın çevirilerinin Ramazan ÇAĞLAYAN tarafından Fransızca metinlerden yapılan çeviriler olmadığı, bu çevirilerin benim kitabımdan alınma olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Sayın Hayri BOZGEYİK ve sayın Celal IŞIKLAR Fransızca bilmedikleri için Fransızca metinler ile Türkçe metinler arasında karşılaştırmaya dayanan örnekleri (13, 25, 28, 44, 51, 52, 53, 54, 73, 79, 91, 97, 101, 104, 109, 112, 121, 137, 142, 148, 151, 152, 153, 154, 156, 160, 162, 166, 167, 168, 169, 170, 172, 177, 180, 181, 182, 183, 195, 197, 204, 205, 206, 207, 208, 210, 211, 212, 213, 214, 216, 218, 219, 220, 221, 223, 226, 236, 248, 251, 257, 259, 264, 269 nolu örnekler) değerlendirmeye ehil değildirler. Dolayısıyla *Fransızca metinlerin değerlendirilmesine dayanan örneklerle ilişkin olarak bilirkişi raporunun çoğunluk görüşünü oluşturan 1 ilâ 181'inci sayfaları arasında Sayın Hayri BOZGEYİK ve Celal IŞIKLAR tarafından yapılan değerlendirmelerin dikkate alınmamasını, bu örnekler söz konusu olduğunda Fransızca uzmanı Gül BAYSAN'ın değerlendirmelerinin hükme esas alınmasını talep ediyoruz.*

IV. RAMAZAN ÇAĞLAYAN'IN PARAGRAFLARI İLE FRANSIZ YAZARLARIN PARAGRAFLARI ARASINDA KARŞILAŞTIRMADA FRANSIZCA UZMANI BİLİRKİŞİ GÜL BAYSAN'IN GÖRÜŞÜNE İTİBAR EDİLMELİDİR

Hatırlanacağı üzere vekilim Av. Fahrettin KAYHAN'ın Dairenize sunduğu 23.2.2018 tarihli dilekçesiyle heyette Fransızca uzmanı bir bilirkişinin bulunmasına itiraz etmiştik. Zira ülkemizde Fransızca bilen pek çok idare hukuku profesörü vardır. Bunlardan birisi bilirkişi olarak görevlendirilebilirdi. Daireniz talebimizi reddederek Fransızca bilmeyen, (öğretim üyesi de olmayan, sadece Dr. unvanına sahip) bir idare hukukçusunu bilirkişi olarak seçmeyi tercih etmiştir. Sayın Daireniz, bilirkişi heyetinin Fransızca bilme-e eksikliğini gidermek için Fransız dili ve edebiyatı uzmanı sayın Prof. Dr. Gül BAYSAN'ı bilirkişi olarak seçmiştir. Böylece idare hukuku uzmanı bilirkişinin Fransızca eksikliği Fransızca uzmanı bilirkişi tarafından telafi edileceği varsayılmıştır. Eğer bu böyleyse, Fransız yazarlar ile Ramazan ÇAĞLAYAN'ın paragrafları arasındaki ifade benzerlikleri/farklılıkları konusunda Fransızca bilmeyen bilirkişi tarafından yapılan değerlendirmeye değil, Fransızca uzmanı bilirkişinin yaptığı değerlendirmeye itibar edilmelidir. Aksi takdirde bu bilirkişi heyetinin seçiminin temelinde bulunan argüman yıkılır. Ya öyle, ya böyle. Bu iki seçenek arasında ortalama bir yol yoktur. Ya bu heyette bir Fransızca uzmanı bulunmalıdır; o zaman Fransızca çeviriler konusunda onun dediğine itibar edilmelidir; ya da bu heyette bir Fransızca uzmanı bulunmasına gerek yoktur.

Daireniz, itirazımıza rağmen bilirkişi heyetinde bir Fransızca uzmanı görevlendirmiştir. Dolayısıyla Fransızca metinler ile Türkçe metinler arasında karşılaştırma konusunda Fransızca uzmanı bilirkişinin görüşüne itibar etmelidir.

Sonuç olarak Fransızca Uzmanı bilirkişi Prof. Dr. Gül BAYSAN'ın muhalefet şerhinde incelediği örnekler (13, 25, 28, 44, 91, 97, 101, 112, 121,

142, 154, 160, 168, 169, 170, 172, 181, 211, 216, 218, 219, 221, 264 nolu örnekler) *bakımından hükme Fransızca bilmeyen Hayri BOZGEYİK ve Celal IŞIKLAR'ın görüşüne değil, sayın BAYSAN'ın görüşünün esas alınmasını talep ediyoruz.*

V. “BENZERLİK VAR, AMA BUNLAR GENEL BİLGİLERDİR” ARGÜMANI

Bilirkişi raporunun çoğunluk görüşünde kullanılan temel argümanlardan biri alıntılarda benzerlik var, ama alıntılanan bilgiler “genel bilgilerdir”; “anonim bilgilerdir” “temel bilgilerdir” dolayısıyla bu tür bilgilerin kaynak gösterilmeden alınması mümkündür argümanıdır. Bu argüman bilirkişi raporunda pek çok örnekte kullanılmıştır. Mesela aşağıdaki örneklerde bu argüman geçmektedir. Örneklerin yanlarında bu argümanın bilirkişi raporunda geçtiği sayfa numarası parantez içinde gösterilmiştir.

Örnek 31 (s.17)

Örnek 32 (s.18)

Örnek 54 (s.30)

Örnek 60 (s.32)

Örnek 64 (s.35)

Örnek 65 (s.38)

Örnek 80 (s.43)

Örnek 101 (s.54)

Örnek 112 (s.64)

Örnek 121 (s.67)

Örnek 169 (s.96)

Örnek 222 (s.148)

Örnek 248 (s.168)

Biz dava dilekçemize ekli “EK-3” nolu belgede açıkladığımız gibi pek çok örnekte Ramazan ÇAĞLAYAN’ın idare hukukunun temel bilgilerini dahi kendi cümleleriyle ifade etme zahmetine katlanmadan bizim kitabımızdan kaynağını göstermeden aktardığını iddia etmiş ve bu iddialarımızdan pek çoğunda da ilk derece mahkemesi bizi haklı bulmuştur. Biz bu örneklerde Ramazan ÇAĞLAYAN’ın alıntılardığı cümlelerle ifade edilen bilgi üzerinde tekel hakkımızın bulunduğunu iddia etmiyoruz; Ramazan ÇAĞLAYAN’ın bu bilgiyi kendi cümleleriyle ifade etme zahmetine katlanmadan ya kelimesi kelimesine, ya da çok büyük ölçüde benzer bir şekilde bizden aktardığını, ama bize atıf yapmadığını iddia ediyoruz. Ne demek istediğimizi bir örnek ile açıklayalım:

ÖRNEK 31

Çağlayan, İdarî Yargılama Hukuku, op. cit., 2011, s.281:

-*Asıl kararı hazırlayıcı değerlendirmeler:* Atama, unvan verme gibi bazı işlemlerden önce, yazılı ve sözlü sınavlar, mülakatlar, tez veya eser incelemeleri gibi değerlendirmeler yapılmaktadır. Burada asıl işlem, atama yahut atamama, unvanı verme ya da vermeme işlemidir.

Gözler, İdare Hukuku, op. cit., 2003, c.I, s.599:

Asıl Kararı Hazırlayıcı Değerlendirmeler.- Atama, unvan verme gibi bazı işlemlerden önce yazılı ve sözlü sınavlar, mülakatlar, tez veya eser incelemeleri gibi çeşitli değerlendirmeler yapılır. Burada asıl işlem atama veya atamayı reddetme, unvan verme veya vermeme işlemleridir.

Yukarıdaki her iki kutu içinde toplam 36 kelime vardır. Kelimelerden sadece ikisi farklıdır. Benim “veya” kullandığım bir yerde Ramazan ÇAĞLAYAN “yahut” kelimesini, diğer bir yerde de “ya da” kelimesini kullanmıştır. Bunların dışında geri kalan 34 kelime aynıdır ve aynı sırayla geçmektedir. Birbirinden habersiz iki yazarın 36 kelimelik iki cümleinin 34 kelimesini aynı şekilde kurmaları mümkün müdür? Ramazan ÇAĞLAYAN’ın bu 36 kelimelik iki cümleinin 34 kelimesini rastlantı sonucu benimle aynı şekilde kurmasının imkan ve ihtimali yoktur. İlave edelim ki, Ramazan ÇAĞLAYAN’ın benim kullandığım “veya” kelimesi yerine “yahut” ve “ya da” kelimelerini kullanması, bilinçli ve kötü niyetli olduğunu, bilerek ve kaynak göstermeksizin aynen alıntı yaptığını, ama fark edilmesin diye bir kelimeyi değiştirdiğini göstermektedir. Ramazan ÇAĞLAYAN’ın yaptığı bu şey, dürüstlikle bağdaşmaz. Ramazan ÇAĞLAYAN’ın yapması gereken şey, bana atıf yapmak istemiyorsa, emek verip söz konusu bilgiyi kendi cümleleriyle ifade etmekten ibaretti. Ne var ki ÇAĞLAYAN, cümle kurma zahmetine katlanmamıştır.

Bilirkişi raporunda bu örnek konusunda şu değerlendirme yapılmıştır:

“Kaldı ki tarafların ‘*asıl kararı hazırlayıcı değerlendirmeler*’ başlığı altında yer verdikleri hususlar idare hukuku literatüründe **genel bilgilerdir**. Tarafların herhangi birinin hususiyetine dahil olmadıklarından bu bilgiler için atıf yapılması şart da olmamakla...” (B. Raporu, s.18).

Tekrarlayalım: Biz yukarıdaki paragrafımızdaki bilgilerin bize atıf yapılmadan Ramazan ÇAĞLAYAN tarafından alınamayacağını iddia etmiyoruz. Şüphesiz ki bunlar idare hukukunda genel bilgilerdir. Ramazan ÇAĞLAYAN bu bilgileri, bana atıf yapmaksızın, kendi cümleleriyle verebilir. Ama Ramazan ÇAĞLAYAN, bu bilgileri vermek için, kendi cümlelerini kurma zahmetine katlanmamış, benim cümlelerimi olduğu gibi aktarma yoluna gitmiştir. Ramazan ÇAĞLAYAN’ın yaptığı şey, benim emeğimin sömürülmesinden başka bir şey değildir.

Bilirkişi heyetinin burada bu cümleleri *benim hususiyetime dahil görmemesi* ise anlaşılabilir bir şey değildir. Bu 36 kelime bir robot tarafından mı sıralanmıştır? Bir bilginin ifade edilebileceği yüzlerce kelime var iken o 36 kelimenin seçilmesi ve o kelimelerin o sırayla dizilmesi yazarın üslubunu oluşturur ve üslup da, yazarın bir hususiyetidir ve fikir ve sanat eserleri hukukunda korunur. Hususiyet konusuna biraz aşağıda ayrıca değineceğiz.

Burada ayrıca belirtelim ki, yukarıdaki alıntıda tek hukuka aykırılık bana atıf yapılmaması değildir; *bu alıntı, FSEK, m.35/son’da öngörülen alıntının belli olacak şekilde yapılması şartına da aykırıdır*. Bir aynen alıntı olduğu için bu alıntının tırnak içinde verilmesi gerekirdi.

Bu alıntıya ilişkin son olarak belirtelim ki, Ramazan ÇAĞLAYAN Ocak 2012'de yayınladığı dava konusu kitabın ikinci baskısından (*İdarî Yargılama Hukuku*, Ankara, Seçkin, İkinci Baskı, 2012) yukarıdaki alıntıyı çıkarmıştır. İkinci baskıda olsaydı, bu alıntı kitabın 338'inci sayfasında olacaktı. Ramazan Çağlayan bu alıntıyı ikinci baskıdan çıkardığına göre bu alıntının problemlili bir alıntı olduğunu herhalde kendisi de fark etmiştir.

Yukarıdaki örnek sadece bir örnektir. Sayın Dairenizden, *yukarıdaki listede sayılan örnekleri (Örnek 31, 32, 54, 60, 64, 65, 80, 101, 112, 121, 169, 222, 248), benim hazırladığım “EK-3” nolu belgeye ve ilk derece mahkemesinin gerekçeli kararındaki değerlendirmeleri de göz önünde bulundurarak bu açıdan dikkatle incelemesini özellikle talep ediyorum.*

VI. “BENZERLİK VAR, AMA HUSUSİYET YOK” ARGÜMANI

Bizim davamız somut örneklerle dayalıdır. Biz dava dilekçemizde ve onun ekinde sunduğumuz 249 sayfa uzunluğunda “EK-3” nolu belgede Ramazan ÇAĞLAYAN'ın kitabından 276 adet somut cümle ve paragraf veriyor daha sonra da her cümle veya paragraf altına bunların kitabımızdan alındığı cümle ve paragrafları koyuyor ve Ramazan ÇAĞLAYAN'ın bu cümle ve paragraflarının bizim kitabımızdan usûlüne aykırı olarak aldığını iddia ediyoruz (Örnek olarak dosyada bulunan dava dilekçemizin ekinde sunduğumuz “EK-3” nolu belgedeki herhangi bir örneğe bakılabilir). Verdiğimiz örneklerde Ramazan ÇAĞLAYAN'ın cümle ve paragrafları ile benim cümle ve paragraflarım arasında kelime kelime aynılık vardır. Ramazan ÇAĞLAYAN'ın cümle ve paragrafları ile benim cümle ve paragraflarım arasında çok büyük benzerlik veya ayniyet olduğunu görmek için idare hukuku veya fikri haklar hukuku profesörü olmaya gerek yoktur. Bunların arasında benzerlik veya ayniyetin bulunduğunu görmek için okuma yazma bilmek yeterlidir.

Bilirkişi heyetinin sayın çoğunluk üyeleri bizim verdiğimiz apaçık örnekleri çürütmek için çok uğraşmışlardır. Ne var ki, Ramazan ÇAĞLAYAN'ın cümleleri ile cümlelerim arasında benzerlik veya aynılık vakıasını onlar da inkar edememişler, bu benzerlik veya aynılığın intihal oluşturmayacağını “*alıntılanan paragrafta yazarın hususiyetin bulunmadığı*” argümanını ileri sürerek savunmaya çalışmışlardır.

Bilirkişi raporunun çoğunluk görüşün yansıtan kısmında aşağıdaki listede verilen toplam 42 örnekte örneklerde “*benzerlik var, ama söz konusu cümlede veya paragrafta davacının hususiyeti yoktur*” gerekçesi kullanılmıştır (her örneğin yanında bilirkişi raporunda bu gerekçenin geçtiği sayfa numarası gösterilmiştir).

Örnek 13 (s.8)	Örnek 155 (s.82)	Örnek 207 (s.117)
Örnek 21 (s.10)	Örnek 160 (s.86)	Örnek 208 (s.118)
Örnek 24 (s.12)	Örnek 161 (s.88)	Örnek 210 (s.120)
Örnek 28 (s.15)	Örnek 162 (s.89)	Örnek 211 (s.121)
Örnek 46 (s.24)	Örnek 167 (s.92)	Örnek 213 (s.124)
Örnek 53 (s.28)	Örnek 169 (s.96)	Örnek 214 (s.216)
Örnek 65 (s.38)	Örnek 170 (s.98)	Örnek 218 (s.139)
Örnek 101 (s.54)	Örnek 180 (s.100)	Örnek 220 (s.221)
Örnek 103 (s.51)	Örnek 181 (s.102)	Örnek 223 (s.149)
Örnek 109 (s.62)	Örnek 183 (s.104)	Örnek 224 (s.155)
Örnek 111 (s.63)	Örnek 190 (s.105)	Örnek 226 (s.158)
Örnek 114 (s.65).	Örnek 202 (s.108)	Örnek 236 (s.161)
Örnek 120 (s.66)	Örnek 205 (s.111)	Örnek 259 (s.168)
Örnek 142 (s.73)	Örnek 206 (s.114)	Örnek 261 (s.170)

Burada bu örnekleri tek tek incelemeyeceğiz. Bu örneklerin her biri bizim dava dilekçemizin ekinde sunduğumuz 249 sayfa uzunluğunda “EK-3” nolu belgede ayrıntılarıyla incelenmiştir. Keza yine bu örneklerin hepsinde neden usulüz iktibas bulunduğu ilk derece mahkemesine sunulan ve hükme esas alınan bilirkişi raporunda ve keza ilk derece mahkemesinin 292 sayfa uzunluğunda gerekçeli kararında tek tek ve ayrıntılarıyla gösterilmiştir.

Burada sadece Türkçe ve Fransızca alıntılarda “yazarın hususiyeti yoktur” argümanının nasıl kullanıldığını göstermek için birer örnek vereceğiz.

Dava dilekçemizin ekli “EK-3” nolu belgede 264 nolu örnek olarak verdiğimiz ve ilk derece mahkemesinin hükmünü dayandırdığı örneklerden biri olan “Örnek 264” şöyledir:

ÖRNEK 264

Çağlayan, İdarî Yargılama Hukuku, op. cit., 2011, s.555:

“Sermaye şeklinde tazminat (*indemnisation en capital*)”, belli bir miktardaki pir paranın bir defada zarar görene ödenmesi demektir. “İrat şeklinde tazminat (*indemnisation en rente*)” ise, hükmedilen paranın zarar gören kişiye belli aralıklarla aylık veya yıllık verilmesi demektir¹⁰¹⁰.

¹⁰¹⁰ İrat şeklinde tazminata ilişkin detaylı bilgi için bkz. İYİMAYA Ahmet, “Tazminatın İrat Şeklinde Belirlenmesi”, TBBD, Y.3, Sy.1, Ankara 1990, s.23-45.

Gözler, İdare Hukuku, op. cit., 2003, c.II, s.1284:

“Sermaye şeklinde tazminat (*indemnisation en capital*)” belli bir paranın bir defada zarar gören kişiye ödenmesi demektir. “İrat şeklinde tazminat (*indemnisation en rente*)” ise zarar gören kişiye belli aralıklarla (aylık veya yıllık) belli miktarda bir paranın verilmesi demektir.

Görüldüğü gibi Ramazan ÇAĞLAYAN’ın paragrafı ile benim paragrafım kelimesi kelimesine aynıdır. Dahası benim paragrafıma işaret koyduğum yerde Ramazan ÇAĞLAYAN tırnak işareti koyuyor; benim parantez açıp kul-

landığım kavramın Fransızca karşılığını verdiğim yerde Ramazan ÇAĞLAYAN da parantez açıp o kavramın Fransızca karşılığını veriyor. Her iki paragrafta da aynı 37 kelime var. 37 kelime de her iki paragrafta aynı sırayla geçiyor. Bu 37 kelimenin iki yazar tarafından birbirini görmeden aynı şekilde sıralanması mümkün müdür? İki yazarın birbirini görmeden 37 kelimelik bir paragrafı aynı şekilde kelimesi kelimesine kurması, bu iki yazarın geceleyin aynı rüyayı görme ihtimalinden daha düşüktür.

Bu örneğe ilişkin bilirkişi raporunda (s.169-170) intihal yoktur sonucuna şu gerekçeyle ulaşıyor:

“Bu nedenle Örnekte yer alan ifadeler üzerinde davacının bir hususiyetinin olmadığı ve bir telif hakkı ihlâli bulunmadığı değerlendirilmektedir” (Bilirkişi Raporu, s.170 son paragraf).

Oysa biz, ÖRNEK 264’te, söz konusu ayrımın bizim tarafımızdan icat edildiğini veya bu ayrım üzerinde tekel hakkımızın bulunduğunu, Ramazan ÇAĞLAYAN’ın bu ayrımı bize atıf yapmadan veremeyeceğini iddia etmiyoruz. **Biz Ramazan ÇAĞLAYAN’ın bu ayrımı kendi cümleleriyle ifade etmediğini, bu ayrımı ifade eden cümleleri bizden kaynağını göstermeden kelime kelime aldığını iddia ediyoruz.** Ramazan ÇAĞLAYAN’ın yapması gereken şey, “sermaye şeklinde tazminat” ve “irat şeklinde tazminat” şeklindeki ayrımı kendi cümleleriyle ifade etmekten ibaretti. Ramazan ÇAĞLAYAN bu ayrımı kendi cümleleriyle yazma zahmetine katlanmamış, bu ayrımı açıklamak için benim paragrafımı aynen almış, ama bana atıf yapmamıştır. Ramazan ÇAĞLAYAN kendi cümlelerini kurma zahmetine katlanmıyor ise, benden aktarma yapıyor ise hâliyle bana atıf yapılmalıdır. Bunun aksi kanuna da, ahlaka da, genel dürüstlük kurallarına da aykırılık teşkil eder; zira böyle bir şey bir emek sömürüsü teşkil eder.

Bilirkişi raporunda ise, yukarıda listelenen en az 42 örnekte “Ramazan ÇAĞLAYAN’ın cümleleri ile Kemal GÖZLER’in cümleleri arasında benzerlik vardır; ama bu cümlelerde Kemal GÖZLER’in bir hususiyeti yoktur” deniyor.

Bilirkişi raporunun can alıcı argümanı budur. Söz konusu alıntılarda benim “hususiyet”im var ise, bilirkişi raporu baştan sona çökmektedir. O nedenle burada “hususiyet” kavramı üzerinde durmak gerekir.

Maalesef **bilirkişi raporunda**, bu raporun dayanağı ve temel argümanı olan **“hususiyet” kavramı ve “eserin sahibinin hususiyetini taşıması” şartı, gerektiği gibi tartışılmamıştır.** 181 sayfalık bilirkişi raporunda gerekli gereksiz Fransızca metinler yer alırken “eser” kavramı “ve hususiyet” şartının açıklanmasına sadece beş paragraf yer ayrılmıştır (Bilirkişi raporu, sayfa 3, sondan beş paragraf). Burada da hususiyetin ne olduğu, bu konuda doktrinde ileri sürülen teorilerinin ne olduğu, Yargıtay içtihatlarında hangi teorinin benimsendiği açıklanmıştır. Keza birikişi raporunda hangi hususiyet

teorisinin esas alındığı da belirtilmemiştir. Yine benim kitabımdaki paragraflar neden benim hususiyetimi taşımayacağı sorunu da tartışılmamıştır.

Bu nedenle bu konulara değinmek gereğini hissediyoruz.

Bilindiği gibi 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 1/B maddesinin a bendinde göre “eser”, “*sahibinin hususiyetini taşıyan ve ilim ve edebiyat, musiki, güzel sanatlar veya sinema eserleri olarak sayılan her nevi fikir ve sanat mahsulleri*” olarak tanımlanmıştır.

Doktrinde hususiyet kavramı konusunda farklı görüşler var ise, de başkın görüşe göre hususiyet, sadece eserin içeriğindeki özgünlükte değil, eserin şeklinde ve üslubunda da bulunur. Prof. Dr. Ünal Tekinalp’e göre “*bilimsel eserlerde hem ide (buna burada teori de diyebiliriz) hem de idenin ifade ediliş şekli korunur*” (Ünal Tekinalp, Fikri Mülkiyet Hukuku, İstanbul, Vedat Kitapçılık, 5. Baskı, 2012, s.106). Prof. Dr. Fırat Öztan da “hususiyet” konusunda şöyle yazar: “*‘Dille ifade olunan bütün eserler’ (sprachwerke), eser sahibinin ruhundan kaynaklanarak yaratılmanın verdiği hususiyetleri, kendilerine (eser) esas teşkil eden ve yazarın zihninde yarattığı temadan (hikayeden, Fabel) emde eder; ama aynı zamanda kelimelerin kullanılış tarzı ile şekillenen fikir yürütme (Gedankenführung) ve teşkilinden, keza malzemenin toplaniş ve seçiminden, taksim ve düzenlenmesinden*” (Fırat Öztan, Fikir ve Sanat Eserleri Hukuku, Ankara, Turhan, 2008, s.94).

Özetle fikir ve sanat eserleri hukukunda, **hususiyet**, sadece yazının içeriğinde savunulan fikirde değil, yazının kendisinde, fikrin ifade ediliş biçiminde de bulunur. Yazarın üslubu onun hususiyetidir. Fikir ve sanat eserleri hukukunda **sadece içerik değil, üslup da korunur**.

Bilirkişi raporunda ise bu sorun tartışılmamaktadır.

Benim kitabım bir bilgisayar programı, bir robot tarafından yazılmamıştır. Benim eserimdir. Benim kitaplarımı okuyan herkes bilir ki, benim kendime has bir üslubum vardır. Kitabımdaki her cümle, her paragraf benim eserimdir ve benim hususiyetimi taşır. Sadece bu cümleler ile ifade ettiğim fikirler üzerinde değil, cümlelerimin kendisi üzerinde, bu cümlelerin ifade tarzı ve üslubu üzerinde de ben fikri haklara sahibim. Bilirkişi raporunun çoğunluk görüşünde anlaşılmayan, bilmezden gelinen şey budur.

Bilirkişi raporuna göre ders kitapları ve genel eserlerde “aranan hususiyet seviyesi” düşüktür (s.4, ilk paragraf). Ramazan ÇAĞLAYAN o dava konusu kitabı bir ders kitabı veya genel eser olabilir. Ama benim intihale kurban gittiğini iddia ettiğim *İdare Hukuku* isimli kitabım bir ders kitabı veya genel eser değil, Fransızların “*Traité*” dedikleri cinsten, iki cilt ve toplam 2832 sayfa uzunluğunda derinlemesine bir inceleme kitabıdır. Bu davada araştırılan hususiyet, Ramazan ÇAĞLAYAN’ın kitabındaki hususiyet değil,

benim kitabımdaki hususiyettir. Bu kitap ise benim hususiyetimin çok yüksek oranda mevcut olduğu bir kitaptır.

Nihayet hususiyete ilişkin belirtmek isterim ki, eser ve keza eserde bulunması gereken hususiyet, sadece eserin bütünü için değil, eserin bir parçası, bir paragrafı ve hatta tek bir cümlesi için dahi söz konusu olabilir. Fikir ve sanat eserlerinde eserin bütünü korunduğu gibi eserin içindeki tek bir cümle dahi korunur.

Dava konusu somut alıntı örneklerine dönerek şunu söylemek isterim ki, benim verdiğim 276 örneğin hepsinde benim hususiyetim vardır. Bu örneklerdeki cümlelerin hiçbirisi bir rastlantı sonucu bir başkası tarafından kurulabilecek cümleler değildir. Yukarıda verilen 37 kelimelik ÖRNEK 264'e tekrar bakalım. Konuyu ifade ederken kullanılabilecek yüzlerce kelime var iken bunların içinden bu 37 kelimenin seçilmesi, 37 kelimenin kendi içinde onlarca değişik şekilde sıralanması mümkün iken bu şekilde sıralanması, bunun bir üslup sorunu olduğunu gösterir. Bu 37 kelimeyi, Ramazan ÇAĞLAYAN'ın benim kitabımı görmeden bir rastlantı sonucu benimle aynı şekilde kurmuş olması mümkün müdür? Bu bir rastlantıyla açıklanamaz ise, bundan şu sonuç çıkar ki, Ramazan ÇAĞLAYAN bu cümleleri alarak benim üslubumu iktibas etmiştir. Cümlelerin sonunda bana atıf yapmadığına göre de Ramazan ÇAĞLAYAN'ın bu fiili intihal niteliğinde bir fiildir.

Burada şunu da belirtmek isterim ki, yazarların üslubu korunmaz ise, fikri eserler herkesin serbestçe yağmalayacağı birer malzeme hâline gelir. Bu durumda ise dürüst olmayan yazarlar, kendileri cümle kurma zahmetine katlanmazlar; diğer yazarların kurduğu cümleleri kopyalarlar. Böylece asıl yazarların emeği sömürülmüş olur. Hususiyet sahibi yazarların emeklerinin sömürüldüğü bir ülkede fikri üretim olmaz.

Bu arada belirtelim ki, Ramazan ÇAĞLAYAN'ın kitabının Ocak 2012'de yaptığı ikinci baskısında bu örnekte benden alınmış olduğunu iddia ettiğim paragrafı, tekrar kaleme almış (İkinci Baskı, s.580, son paragraf) ve bana tam 4 adet atıfta (hem de ilk sırada) bulunmuştur (s.580, dipnot 705-108). Demek ki, ilk baskıda bir problem varmış.

Yukarıdaki örnek sadece bir örnektir. Sayın Dairenizden, yukarıdaki listede sayılan 42 adet örneği benim hazırladığım "EK-3" nolu belgeye ve ilk derece mahkemesinin gerekçeli kararındaki değerlendirmeleri de göz önünde bulundurarak bu açıdan dikkatle incelemesini özellikle istirham ediyorum.

Yukarıda açıkladığım sebeplerle, sonuç olarak, sayın Dairenizden *Bilirkişi heyetinden hususiyet konusunda hangi teoriyi esas aldıkları ve bu teoriyi Ramazan ÇAĞLAYAN'nın kitabına değil, benim kitabıma nasıl uyguladıkları hususunun sorulması ve bu konuda ek rapor alınmasını talep ediyorum.*

VII. “ÇEVİRİLERDE BENZERLİK VAR; AMA HUSUSİYET YOK” ARGÜMANI

Ben dava dilekçesine ekli bulunan EK-3’te sunduğum pek çok örnekte Ramazan ÇAĞLAYAN’ın atf yaptığı Fransız yazarların eserlerinden veya mahkeme kararlarından değil, gerçekte benim kitabımdan alıntı yaptığını, ama bana değil, benim dipnotlarımdan yararlanarak Fransız yazarlara atf yaptığını (yani “transit atf” yaptığını) iddia etmiş bunlara pek çok örnek vermiştim. İddiamı ispat için de Ramazan ÇAĞLAYAN’ın Fransız yazarlardan “çevirdiği” cümlelerin birebir benim cümlelerimle birebir aynı veya çok büyük ölçüde benzer olduğunu ve bunun rastlantıyla açıklanamayacağı vakıasını ileri sürmüştüm. İlk derece mahkemesi de bu örneklerimden pek çoğunda bizi haklı görmüş ve bu örneklerde usulsüz alıntı olduğuna hükmetmiştir.

Bilirkişi raporunda ise, pek çok örnekte (Örnek 13, 21, 26, 28, 53, 101, 109, 160, 162, 167, 169, 170, 180, 181, 183, 202, 205, 208, 211, 214, 218, 220, 223, 224, 226), Ramazan ÇAĞLAYAN’ın Fransız yazarlardan kendisinin çevirdiğini iddia ettiği cümleler ile benim Fransız yazarlardan çevirdiğim cümleler arasında belli ölçüde benzerlik olduğunu kabul etmekte, ama bu benzerliğe rağmen ortada usulsüz alıntı olmadığını, çünkü söz konusu çevirilerin benim hususiyetimi yansıtmadığını, Ramazan ÇAĞLAYAN’ın da bana atf yapmaksızın Fransız yazarlardan çeviri yapabileceğini, iki yazarın yaptığı çeviriler arasında benzerlik olabileceğini, *adeta çeviride hususiyet olmayacağını iddia edilmektedir*.

Öncelikle belirtelim ki, biz, Ramazan ÇAĞLAYAN’ın Fransız yazarları bize atf yapmaksızın kendisinin Türkçeye çeviremeyeceğini iddia etmiyoruz. Ramazan ÇAĞLAYAN da, bizim yaptığımız gibi istediği Fransız yazardan istediği paragrafları Türkçeye çevirebilir. Ancak bu çeviriyi benim çevirimden yararlanmadan, emek vererek kendisinin yapması gerekir. Oysa Ramazan ÇAĞLAYAN, benim Fransız yazarlardan çevirdiğim cümleleri, aynen kelimesine veya çok büyük ölçüde benzer bir şekilde benden almakta, ama bana değil, doğrudan doğruya Fransız yazarlara atf yapmaktadır. Örnek olarak bir üst paragrafta saydığım örnekler benim dava dilekçesine eklediğim “EK-3” nolu belgede bulunarak bakılabilir. Burada durumu somutlaştırmak için tek bir örnek vermek istiyorum:

ÖRNEK 28**Çağlayan, İdarî Yargılama Hukuku, op. cit., 2011, s.136-137:**

Fransız Danıştay'ı bu tekniği ilk defa 1971 tarihli *Ville nouvelle Est* kararında⁴³⁰ kullanmıştır. Karara konu olan olayda, Lille şehrinin içinde bulunan

...
analizi yapmış ve "...Bir işlem hakkında ancak özel mülkiyete verdiği zararlar, malî külfeti ve muhtemelen sosyal nitelikteki sakıncaları, sunduğu yararlar karşısında aşırı değilse kamuya yararlılık kararının hukuka uygun (olduğu)..." şeklinde karar vermiştir. Görüldüğü üzere burada mahkeme, idarî işlemin fayda ve zararlarını tartmakta, zararı fazla çıkarsa iptal kararı vermektedir.⁴³¹

⁴³¹ VEDEL/DEKOLVE, age., C.2, s.324.

Gözler, İdare Hukuku, op. cit., 2003, c.I, s.846:

Fransız Danıştay'ı bu tekniği ilk defa 28 Mayıs 1971 tarihli *Ville nouvelle Est* kararında kullanmıştır⁹¹⁰. Fransız Danıştay'ı bu kararında,

"bir işlem hakkında ancak özel mülkiyete verdiği zararlar, malî külfeti ve muhtemelen sosyal nitelikteki sakıncaları, sunduğu yararlar karşısında aşırı değilse kamuya yararlılık kararının hukuka uygun olarak verilebileceğine"

hükmetmiştir⁹¹¹. Diğer bir ifadeyle, bu teknikte işlemin yarar ve zararları hâkim tarafından tartılmakta; zararları yararlarından fazlaysa karar iptal edilmektedir⁹¹².

910. Conseil d'État, Assemblée, 28 Mayıs 1971, *Ville Nouvelle Est*, RDCE, 1971, s.409 (Bu kararın metni ve açıklaması Long *et al.*, op. cit., s.623-635'te bulunmaktadır).

911. Conseil d'État, Assemblée, 28 Mayıs 1971, *Ville Nouvelle Est*, RDCE, 1971, s.409 (Nakleden: Long *et al.*, op. cit., s.625)

912. Vedel ve Delvolvé, op. cit., c.II, s.324.

Görüldüğü gibi Ramazan ÇAĞLAYAN Fransız Danıştayının 28 Mayıs 1971 tarihli *Ville nouvelle Est* kararından bir cümle alıyor ve bunu tırnak içinde italikle (yani aynen alıntı) formunda veriyor ve kaynak olarak bana değil, bir Fransız yazara (Vedel ve Delvolvé) atıf yapmaktadır. Cümlemin tırnak içine alındığı ve italikle verildiğine bakarak bu cümlemin Fransızca aslından Ramazan ÇAĞLAYAN tarafından Türkçeye çevrildiği sonucu çıkar. Oysa gerçekte Ramazan ÇAĞLAYAN bu cümleyi atıf yaptığı Vedel ve Delvolvé'den değil, benim kitabımdan almaktadır.

Ben

"bir işlem hakkında ancak özel mülkiyete verdiği zararlar, malî külfeti ve muhtemelen sosyal nitelikteki sakıncaları, sunduğu yararlar karşısında aşırı değilse kamuya yararlılık kararının hukuka uygun olarak"

diye çeviri yapmışım; ne büyük rastlantı Ramazan ÇAĞLAYAN da aynen

"Bir işlem hakkında ancak özel mülkiyete verdiği zararlar, malî külfeti ve muhtemelen sosyal nitelikteki sakıncaları, sunduğu yararlar karşısında aşırı değilse kamuya yararlılık kararının hukuka uygun (olduğu)..."

diye çeviriyor. Görüleceği üzere toplam 26 kelimelik bir ifade, benim kitabımda ve Ramazan ÇAĞLAYAN'ın kitabında aynen kelimesi kelimesine ve hatta virgüle virgüline aynıdır. Ramazan ÇAĞLAYAN'ın benim kitabımdaki Fransızca çeviriyi görmeden bu cümleyi Türkçeye çevirmiş olabilir mi? Böyle bir şey akla ve mantığa sığar mı? İki çevirmenin 26 kelimeyi aynı şekilde aynı sırayla kullanması mümkün müdür?

Bunun mümkün olmayacağı konusunda bilirkişi heyetinin Fransızca uzmanı, çevirmen-düzletmen olarak tecrübe sahibi Prof. Dr. Gül BAYSAN'ın bilirkişi raporunun 184-185'inci sayfalarında yer alan ve sonu “*bu örnekte Davalının, Davacının yorumundan ve çevirilerinden yararlanmış olduğu açıkça görülmektedir*” şeklinde biten tahlilinin okunmasını özellikle istirham ederim.

Bilirkişi raporunun çoğunluk görüşünü kaleme alan Prof. Dr. Hayri BOZGEYİK ve Dr. Celal IŞIKLAR ise söz konusu örneğe ilişkin olarak şu değerlendirmeyi yapmaktadır:

“Çerçeve içindeki kırmızı renkli metinler bakımından davacı ve davalı tamamen aynı ifadeleri kullanmışlardır, aynı çeviriyi yapmışlardır. ... Metinler arasında benzerlik veya ayniyet Fransızca bir yargı kararına ilişkin olmasından kaynaklanmaktadır. ...İncelenen örneğin davacının hususiyetine ilişkin dahil olup olmadığının belirlenmesi gerekir... Her iki metinde çeviri kokmaktadır. Benzerliğin kaynağı bu kısa karar çeviri olabilir. Sonuç olarak bu Örnek konusunda Davacı iddiaları yerine görülmemektedir” (Bilirkişi Raporu, s.14-15).

Ben iki ayrı çevirmenin birbirinden habersiz olarak nasıl olup da aynı 26 kelimeyi seçebileceklerini ve nasıl olup da aynı sırayla dizebileceklerini ve hatta virgülleri de aynı yere koyacaklarını anlamış değilim. Bilirkişi heyetinin sayın üyelerinin iki ayrı çevirmenin rastlantı sonucu 26 kelimelik bir cümleyi aynen kurabileceklerini bize ispatlamaları gerekir.

Bilimsel veya edebî her çeviri, bir fikrî eserdir ve çevirenin kaçınılmaz olarak hususiyetini yansıtır. Yukarıdaki Fransızca cümleyi ben çevirdim. Bir robot veya *Google Translate* gibi bir program değil. Benim çevirdiğim cümleyi Ramazan ÇAĞLAYAN'ın kendi çevirmiş gibi yazması ve bana atfı yerine Fransızca asıl kaynağa atfı yapması dürüstlikle bağdaşmaz.

Konuyla ilgili diğer tipik bir örnek, “Örnek 251'dir. Yukarıdaki örnek gibi bu davada onlarca örnek olduğunu bir kez daha hatırlatmak isterim.

Örnek 28, İkinci Baskıda Ne Hâle Gelmiştir? Ramazan Çağlayan Örnek 28'deki alıntıyı kitabının ikinci baskısından çıkarmıştır. İkinci baskıda olsaydı, 173'üncü sayfada olacaktı. Ramazan Çağlayan'ın bu alıntıyı kitabın ikinci baskısından çıkarmış olması, bizim bu alıntıya ilişkin iddiamızda haklı olduğumuzu gösterir.

VIII. BİLİRKİŞİ RAPORUNDA “İKTİBASIN BELLİ OLACAK ŞEKİLDE YAPILMASI LAZIMDIR” ŞARTINA UYGUNLUĞU TARTIŞILMAMIŞTIR

Bilindiği üzere Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 35’inci maddesinin son fıkrasına göre “*iktibasın belli olacak şekilde yapılması lazımdır*”. Bu ş anlama gelir: Bir eserden yapılan alıntı, o eserin bir parçası olmadığı, bir başka eserden alınmış olduğu üçüncü kişiler tarafından kolaylıkla anlaşılabilmesi gerekir . Yani okuyucu, bir eseri okuduğ unda, o eserde alıntı olan kısımların yazarın düşüncesi değil, bir başka yazarın düşüncesi olduğunu kolayca anlayabilmelidir. Alıntı niteliğinde olan cümlelerin bir başka eserden alındığı belli değil ise, bu durum intihale yol açar (Özge Öncü, *İktibas serbestisi ve Sınırları*, Ankara, Yetkin, 2010, s.348). Yine bilindiği gibi, aynen alıntıda, yani bir eserdeki cümlelerin, kelime kelime, noktası virgölüne bir başka esere alınması durumunda, alıntılanan cümlelerin veya paragrafın *tırnak içinde verilmesi* veya *italikle dizilmesi* veya üç satırdan uzun olması durumunda alıntılanan satırların girintili paragraf olarak verilmesi gerekir (Öncü, *op. cit.*, s.349).

Aynen alıntı tırnak içine alınmamış ise, alıntılanan cümlelerin sonunda atıf yapılmış olsa bile ortada bir usulsüz alıntı vardır; çünkü FSEK, m.35/son’da öngörülen “*iktibasın belli olacak şekilde yapılması*” şartına uyulmamıştır. Bu husus bilirkişi raporunda tartışılmadığı gibi, tersine bilirkişi raporunda böyle durumlarda Ramazan ÇAĞLAYAN’ın bana yaptığı atıf, ortada usulsüz alıntı olmadığı iddiasına bir delil olarak sunulmuştur. Bir örnek aşağıda verilmiştir:

ÖRNEK 195

Çağlayan, *İdarî Yargılama Hukuku*, op. cit., 2011, s.461:

İdare hukukunda “kusursuz sorumluluk (*responsabilité sans faute*)”, idarenin hukuka uygun eylem ve işlemlerinden doğan zararları bazı durumlarda tazmin etmesi yükümlülüğüdür³⁰⁷.

³⁰⁷ GÖZLER, age., C.II, s.1071.

Gözler, *İdare Hukuku*, op. cit., 2003, c.II, s.1071:

“Kusursuz sorumluluk (*responsabilité sans faute*)” idarenin hukuka uygun eylem ve işlemlerinden doğan zararları bazı durumlarda tazmin etmesi yükümlülüğüdür.

Görüldüğü gibi Ramazan Çağlayan’ın yukarıdaki cümlesi benim cümlemden alınmıştır. Ramazan Çağlayan da zaten cümlelerin sonunda bana atıf yapmaktadır. Ama bu alıntı, kelimesi kelimesine, noktası virgölüne yapılmış bir alıntıdır. Dolayısıyla bu alıntı bir “aynen alıntı” olup, tırnak içinde italikle veya girintili paragraf olarak verilmesi gereken bir alıntıdır. Ramazan

Çağlayan'ın aynen alıntıyı sanki ortada mealen bir alıntı varmış gibi vermesi FSEK, m.35/son'da öngörülen "iktibasın belli olacak şekilde yapılması" şartına aykırılık teşkil eder.

Bilirkişi raporunda ise bu örnek hakkında şu sonuca ulaşılmaktadır: *"Örnekte yer alan cümle sonunda Davacı eserine açıkça atıf yapılmaktadır. Bu nedenle iktibasın usulsüz olmadığı değerlendirilmektedir"* (s.105 son paragraf).

Biz zaten bu örneğe ilişkin bize atıf yapılmadığı iddiasında bulunmadık. Biz bu örnekteki alıntının tırnak içine alınmadığı, yani belli olacak şekilde yapılmadığını ve bu nedenle alıntının FSEK, 35/sona aykırı olduğu iddiasında bulunmuştuk. İlk derece mahkemesinin gerekçeli kararında bu örneğe ilişkin kaynaklı alıntı gerekçesi yoktur. **İlk derece mahkemesi, 195 nolu örneği "aynen alıntı tırnak içinde belirtilmediği" için FSEK, m.35'teki iktibasın belli olacak şekilde yapılması şartına aykırı görmüştür.** Bu husus da bilirkişi heyetinin ilk derece mahkemesinin gerekçeli kararını hakkıyla incelemeyi göstermektedir.

Örnek 195, İkinci Baskıda Ne Hâle Gelmiştir?- Birinci baskıda benim kitabımdan usûlsüz olarak alındığını iddia ettiğim cümleyi Ramazan Çağlayan, kitabının ikinci baskısından çıkarmıştır. Bu cümle olsaydı ikinci baskının 513'üncü sayfasında olacaktı. Ramazan Çağlayan'ın bu cümleyi ikinci baskıdan çıkarmış olması, bu cümleye ilişkin yukarıda dile getirdiğim iddia- nın doğru olduğunu gösterir.

IX. "BAŞKA YAZARLAR DA ATIF YAPMIYOR" ARGÜMANI

Bilirkişi raporunda intihalin olmadığını göstermek için sıklıkla kullanılan diğer bir argüman da "başka yazarlar da atıf yapmıyor" argümanıdır. Bilirkişi raporu çoğunluk görüşü kısmında çeşitli örneklerle ilişkin sayfalarda Ramazan ÇAĞLAYAN'ın yaptığı alıntının intihal oluşturmadığını ispatlamak için benzer alıntıların başka yazarlarda da bulunduğunu bu yazarlarında bu alıntılarının kaynağını göstermediğini iddia etmekte ve çeşitli yazarları isim isim belirtip örnek verilmektedir. Bu argümanın bilirkişi raporunda kullanıldığı örnekler ve bunların geçtiği sayfa numaraları aşağıdaki şekilde sıralanabilir:

Örnek 97 (s.45)

Örnek 120 (s.46)

Örnek 156 (s.84)

Örnek 168 (s.95)

Örnek 169 (s.97)

Örnek 170 (s.98)

Örnek 179 (s.100)

Örnek 180 (s.101)

Örnek 182 (s.103)

Örnek 197 (s.106)

Örnek 204 (s.109)

Örnek 248 (s.162)

Örnek 259 (s.167)

Örnek 269 (s.172)

Türk literatüründe içerik olarak benzer alıntıların başka yazarlarda da olduğu bir gerçektir. Ancak Ramazan ÇAĞLAYAN dışındaki yazarlardan hiçbirisi yukarıda örneklerde görüldüğü gibi 36 kelimelik bir paragrafı kelime kelime benden veya diğer bir yazardan, kaynak göstermeksizin almıyorlar; emek verip, oturup söz konusu bilgiyi kendi cümleleriyle kaleme alıyorlar veya almışlarsa o yazara atıf yapıyorlar.

Burada diğer yazarların adlarının zikredilerek “onlar da atıf yapmıyorlar” denmesinin sebebini anlamış değilim; acaba bu argüman bir nevi “bozacının şahidi şıracı” türünden bir argüman mıdır? Her halükarda şu hususu belirtmek isteriz ki, bu dava Ramazan ÇAĞLAYAN ile benim aramda olan bir davadır. Başka yazarlar bu davanın tarafı değildir. Davanın tarafı olmayan kişilerin bir intihal davasında isimlerinin zikredilmesi, bu yazarlar için “onlar da atıf yapmıyorlar” denmesi doğru değildir. Bu davada diğer yazarların atıflarının düzgünlüğü tartışılmamaktadır.

Sayın Dairenizden alıntının intihal oluşturmadığını ispatlamak için bilirkişi raporunda diğer yazarların isminin zikredildiği bütün örnekleri, intihal yoktur tezinin temellendirilmesi açısından *değerlendirme dışında bırakılması* veya söz konusu örneklerden diğer yazarların isimleri çıkarılarak söz konusu örneklerin *tekrar değerlendirilmesi konusunda ek rapor istenmesini talep ediyoruz*.

IX. BİLİRKİŞİ RAPORUNDA ATLANAN BİR ÖRNEK (ÖRNEK 96)

Bilirkişi raporunda usulsüz iktibas konusunda verdiğimiz en çürütülemez örneklerden birisi olan ÖRNEK 96 atlanmıştır. Oysa bu örnek de ilk derece mahkemesinin kararına esas aldığı ve dolayısıyla Daireniz tarafından bilirkişinin incelemekle görevli olduğu örneklerden biridir. Örnek şöyledir:

ÖRNEK 96

Çağlayan, İdarî Yargılama Hukuku, op. cit., 2011, s. 342:

İşlemin sebep unsurunun soyut kavramlarla belirlendiği durumlarda, idare bu kavramların kapsamını somut olaylarla doldurur, yargı yerleri de idarenin bu dolduruşunu denetler³⁶⁶.

³⁶⁶ AUBY/DRAGO, age., C.II, s.398-399.

Gözler, İdare Hukuku, op. cit., 2003, c.I, s.772:

... işlemin sebep unsuru soyut bir şekilde kavramlarla belirlenmiş ise, idare bu kavramların kapsamını somut olaylarla doldurur, mahkemeler de idarenin bu dolduruşunu denetler⁶²⁵.

⁶²⁵ Auby ve Drago, op. cit., c.II, s.398-399.

Görüldüğü gibi Ramazan Çağlayan'ın kurduğu cümle, üç kelime farkıyla benim cümlemden olduğu gibi alınmadır. “...*idare bu kavramların kap-*

samını somut olaylarla doldurur, mahkemelerde idarenin bu dolduruşunu denetler” ifadesi kelime kelime benim ifademdir; tek farkla ki, Ramazan ÇAĞLAYAN, benim kullandığım “mahkemeler” terimini, “yargı yerleri” terimi ile değiştirmiştir. “*Dolduruşunu denetler*” gibi tuhaf bir ifadeyi, Ramazan Çağlayan’ın benim cümlelerimden habersiz olarak kullanmış olması mümkün mü? “Mahkemeler” teriminin “yargı yerleri” terimi ile değiştirilmesi, kötü niyetli, alıntının benden olduğunu gizlemek için yapılmış bir değişiklikten başka bir şey değildir.

Ayrıca belirtmek isterim ki, atıf yapılan Auby ve Drago’nun adı geçen eserinin belirtilen sayfalarında “işlemin sebep unsurunun soyut kavramlarla belirlendiği durumlarda, idare bu kavramların kapsamını somut olaylarla doldurur, yargı yerleri de idarenin bu dolduruşunu denetler” şeklinde çevrilebilecek bir cümle yoktur. Bu cümleyi ben Auby ve Drago’nun kitabının ilgili sayfasında geçen “*les conditions légales sont abstraitement fixées par le législateur, mais le juge définit le contenu* (kanuni şartlar kanun koyucu tarafından soyut olarak belirlenir, ama hâkim onların kapsamını belirler)” ifadesine dayanarak kurdum ve fikrin kaynağı olarak da Auby ve Drago’ya atıfta bulundum. Böyle bir cümleyi Ramazan Çağlayan’ın benim yukarıdaki cümlemden habersiz olarak yukarıdaki şekilde çevirmesi mümkün müdür?

Burada özellikle vurgulamak isterim ki, yukarıda açıklandığı gibi, söz konusu cümleyi Ramazan Çağlayan, benden almış olmasına rağmen, bana değil, Auby ve Drago’ya atıf yapmaktadır. Ramazan Çağlayan’ın 366 nolu dipnotunda Auby ve Drago’ya atıf yapıyor olmasının sebebi benim 625 nolu dipnotumda Auby ve Drago’ya atıf yapıyor olmamdır. Dolayısıyla Ramazan Çağlayan’ın sadece ana metindeki cümlesi değil, dipnotu dahi benden alınmadır. Pek muhtemelen gerçekte, Ramazan Çağlayan, Auby ve Drago’nun kitabını dahi görmemiştir. Eğer görmüş olsaydı, Ramazan Çağlayan’ın kurduğu bu cümlemin karşılığı olabilecek bir cümlemin Auby ve Drago’da olmadığı görür, ona göre davranırdı.

Ortada tipik bir “transit atıf” hâli vardır. Alıntıyı gerçekte benden yapmak, ama bana değil, benim dipnotum üzerinden benim atıf yaptığım yazara atıf yapmak. “Transit atıf” kolay kitap yazmanın bir yoludur. Ramazan Çağlayan tarafından çok sıklıkla kullanılmaktadır. Transit atıfla alıntı yapmak, yanlış veya aldatıcı mahiyette kaynak gösterme hâlini oluşturur.

Bu örneğe ilişkin olarak şunu belirtmek isteriz ki, bilirkişi heyeti üyeleri Prof. Dr. Hayri BOZGEYİK ve Dr. Celal IŞIKLAR görevden alınmayacaksa bu örneğe ilişkin olarak kendilerinden ek rapor istenmesini talep ederiz.

Acaba “Örnek 96” rastlantı sonucu mu atlanmıştır?

X. ÖRNEK 137'DEKİ MADDİ HATANIN DAHİ ALINTILANMASI ARGÜMANI ATLANMIŞTIR

Bu davada en çürütülmez delilimiz 137 nolu örnektir. Zira bu örnekte bizim dipnotta yaptığımız bir maddi hata (**s.433 yerine yanlışlıkla s.233 yazmam**) aynen Ramazan ÇAĞLAYAN'ın ilgili alıntıdan sonra yaptığı dipnotta da vardır. Önce örneği verelim:

ÖRNEK 137

Çağlayan, İdarî Yargılama Hukuku, op. cit., 2011, s.420:

İdarî sözleşmeden doğan uyuşmazlıklardan dolayı açılan dava, bir tam yargı davası olduğuna göre, bu davayı ancak sözleşmenin tarafları açabilir³³.

³³ VEDEL/DELVOLVÉ, age., C.II, s.233; GÖZLER, age., C.II, s.181.

Gözler, İdare Hukuku, op. cit., 2003, c.II, s.181:

İdarî sözleşmelerden doğan uyuşmazlıklar dolayı açılan dava, bir tam yargı davası olduğuna göre, bu davayı ancak sözleşmenin tarafları açabilirler⁷³⁷.

737. Vedel ve Delvolvé, *op. cit.*, c.I, s.233.

Bu örnek neden bizim en sağlam örneğimiz? Çünkü benim 737 nolu dipnotumda atıf yaptığım sayfa numarası (s.233) yanlıştır. Söz konusu alıntı Vedel ve Delvolvé'nin kitabında sayfa 233'te değil, sayfa 433'te bulunmaktadır. Benim yaptığım aynı hatanın Ramazan ÇAĞLAYAN'ın kitabında da bulunması, Ramazan ÇAĞLAYAN'ın atıf yaptığı Vedel ve Delvolvé'nin kitabından değil, alıntıyı benden yaptığını, atıfı ise bana değil, benim dipnotum üzerinden Vedel ve Delvolvé'ye yaptığı sonucu ortaya çıkmaktadır. Dipnotun ve dipnottaki hatanın da alınması usulsüz iktibasın en su götürmez kanıtıdır. Eğer Ramazan ÇAĞLAYAN, alıntıyı benden yapmıyor olsaydı, gerçekten Vedel ve Delvolvé'nin kitabına baksaydı, doğru sayfa numarasının 233 değil, 433 olduğunu görürdü. 1200 sayfalık kitapta iki yazarın aynı sayfaya yanlışlıkla atıf yapması tesadüfle açıklanabilir mi?

Dipnottaki maddi hatanın da aktarılması ilk derece mahkemesinin gerekçeli kararında hükme dayanak teşkil etmiş ve kararda “iki yazarın/kişinin aynı doğruları yapması belli şartlar altında normal karşılanabilirse de aynı yanlışlı yapmaları olağan karşılanamaz” denmiştir.

Bilirkişi raporunda 197 nolu örnek dipnottaki maddi hatanın aktarılması hususu gözden kaçırılarak tartışılmış ve “bu Örnek bakımından davalı kullanımının usulsüz iktibas niteliğini taşıdığına ilişkin yeterli dayanak bulunmadığı” sonucuna ulaşılmıştır. Acaba dipnottaki maddi hatanın dahi aktarılması usulsüz alıntı için “yeterli dayanak” değil de nedir? Acaba ortada bilirkişi heyetinin gözden kaçırdığı bir hata mı, yoksa kasten gizlediği bir husus mu

vardır? Bu hususu sayın Dairenin takdirine bırakıyorum. Ama bilirkişi heyeti üyeleri sayın BOZGEYİK ve IŞIKLAR görevden alınmayacaksa, bilirkişiden söz konusu 137 nolu örneği **dipnottaki maddi hatanın da göz önünde bulundurarak yeniden değerlendirmesi konusunda ek rapor alınmasını talep ederim.**

Bu örnek vesilesiyle belirtmek isterim ki, bilirkişi raporunda en silik/bulanık/okunaksız alıntı örneği budur. Bu örnekteki metin öylesine kötü bir şekilde ve düşük çözünürlükle taramıştır ki, örneğin püf noktası olan dipnottaki “233” rakamı okunamaz hâle gelmiştir. Diğer örneklerdeki Ramazan ÇAĞLAYAN’ın kitabından ve benim kitabımdan alınan parçalar rahatlıkla okunurken bu örnekte dipnottaki intihalin en önemli delili olan “233” rakamı okunamayacak haldedir. Bilirkişi raporunun UYAP’ta taranmış metninde de, bize tebliğ edilen fizikî metninde de bu böyledir. Bu şüphe uyandırıcı bir durumdur. Bundan başka Örnek 28’de de (Bilirkişi Raporu, s.13) benzer şüphe uyandırıcı aynı durum vardır. İntihalin en açık bir şekilde görüldüğü iki örneğin en düşük çözünürlükte taranmış örnekler olmasını manidar buluyoruz. İlk derece mahkemesinin gerekçeli kararındaki bütün örnekler pırıl pırıldır ve ilk derece mahkemesinin gerekçeli kararı UYAP’ta vardır.

Örnek 137 Ramazan ÇAĞLAYAN’ın Kitabının İkinci Baskısında Ne Hâle Gelmiştir?- Örnek 137’de benim kitabımdan alınmış olduğunu iddia ettiğim cümlelerin sonunda, Çağlayan’ın kitabının ikinci baskısında, Vedel ve Delvolvé’ye yaptığı atfı çıkarmıştır. Cümlelerin sonunda olması gerektiği gibi sadece bana atfı vardır (İkinci Baskı, s.479, dipnot 31). Ramazan Çağlayan’ın bu dipnottan Vedel ve Delvolvé’yi çıkarıp sadece bana atfı yapması benim yukarıdaki iddiamda haklı olduğumun Ramazan Çağlayan tarafından da kabul edildiğini gösterir.

XI. BİLİRKİŞİNİN USULSÜZ ALINTI OLDUĞUNU KABUL ETTİĞİ, AMA ONU DA MADDÎ HATA VARDIR DİYEREK MEŞRULAŞTIRMAYA ÇALIŞTIĞI ÖRNEK: ÖRNEK 148

Bilirkişi heyetinin çoğunluk görüşünü kaleme alan Prof. Dr. Hayri BOZGEYİK ve Dr. Celal IŞIKLAR’ın incelediği 102 örnekten sadece birinde Ramazan ÇAĞLAYAN’nın cümlelerinin benim cümlelerimden alınma olduğun kabul etmişlerdir. Bu örnek 148 nolu örnektir:

ÖRNEK 148:**Çağlayan, İdarî Yargılama Hukuku, op. cit., 2011, s.433:**

Bu sorunun cevabını, idarî sorumluluğun doğum tarihi de olan, Fransız Uyuşmazlık Mahkemesinin 1873 tarihli *Blanco* kararında¹¹¹ bulmaktayız. Mahkeme söz konusu kararında şöyle demektedir:

“...Devletin kamu hizmetlerinde istihdam ettiği kişilerin fiilleriyle bireylere verilen zararlardan dolayı devlete yüklenebilecek sorumluluk, bireyler ile bireyler arasındaki ilişkiler için Medenî Kanunda kabul edilmiş ilkelerle düzenlenemez. Bu sorumluluk ne genel, ne de mutlaktır. Bu sorumluluğun hizmetin gerekleri ve devletin hakları ile özel kişilerin haklarını uzlaştırma ihtiyacına göre değişen özel kuralları vardır. O halde, devletin bireylere verdiği zararlar hakkında karar vermeye sadece idarî makamlar yetkilidir...”¹¹².

¹¹² “Considérant que la responsabilité, qui peut incomber à l'Etat pour les dommages causés aux particuliers par la fait personnes qu'il emploie dans le service public, ne peut être régie par les principes qui sont établis dans code civile, pour les rapports de particulier à particulier; que cette responsabilité n'est ni générale ni absolue; qu'elle a ses règles spéciales qui varient suivant les besoins du service et la nécessité de concilier les droits de l'Etat avec les droits privés...”. LONG/WEIL/BRAIBANT/DELVOLVÉ/GENEVOIS, age., s.1-7.

Gözler, İdare Hukuku, op. cit., 2003, c.II, s.953:

Bu soruya Fransız Uyuşmazlık Mahkemesi yukarıda gördüğümüz 1 Şubat 1873 tarihli *Blanco* kararıyla idarî sorumluluğun özerkliği lehinde cevap vermiştir: Fransız Uyuşmazlık Mahkemesi şöyle demiştir:

“Devletin kamu hizmetlerinde istihdam ettiği kişilerin fiilleriyle bireylere verilen zararlardan dolayı devlete yüklenebilecek sorumluluk, bireyler ile bireyler arasındaki ilişkiler için Medenî Kanunda kabul edilmiş ilkelerle düzenlenemez. Bu sorumluluk ne genel, ne de mutlaktır. Bu sorumluluğun hizmetin gerekleri ve devletin hakları ile özel kişilerin haklarını uzlaştırma ihtiyacına göre değişen özel kuralları vardır. O hâlde [devletin bireylere verdiği zararlar hakkında karar vermeye] sadece idarî makamlar yetkilidir”⁹⁷.

97. “Considérant que la responsabilité, qui peut incomber à l'Etat pour les dommages causés aux particuliers par le fait des personnes qu'il emploie dans le service public, ne peut être régie par les principes qui sont établis dans code civil, pour les rapports de particulier à particulier; que cette responsabilité n'est ni générale, ni absolue; qu'elle a ses règles spéciales qui varient suivant les besoins du service et la nécessité de concilier les droits de l'Etat avec les droits privés” (Tribunal des conflits, 1 Şubat 1873, *Blanco*, 1er suppl. s.61, nakleden: Long et al., op. cit., s.1).

Bilirkişi ilk defa bu örnekte Ramazan ÇAĞLAYAN hata yaptığını kabul etmiş, ancak bu hatanın da bir “maddi hata” olduğunu belirterek bu hatayı meşrulaştırmaya çalışmıştır.

Şüphesiz ki her yazar maddi hata yapabilir. Ama acaba burada maddi hata var mıdır? Burada ne gibi bir maddi hata olabilir? Dipnot basılmamış mıdır? Dipnot kaymış mıdır? Her şey yerli yerinde. Dahası bu örneğe ilişkin “EK-3” isimli belgede etraflıca açıkladığımız gibi, söz konusu paragraf, öncesinde ve sonrasında kaynak gösterilmeksizin yapılan büyük bir alıntının parçasıdır. Siyak ve sibak kuralı uyarınca bir delili öncesi ve sonrasına bakarak değerlendirmek gerekir. Bu konuda daha fazla bir şey söylemeden bu ör-

neğe ilişkin olarak ilk derece mahkemesinin gerekçeli kararından şu cümleleri almakla yetiniyorum:

“Bu örnekte ağır, ciddi bir intihal durumu vardır. ... Üslup ve kullanılan kelimelerdeki tesadüfî aşan benzerlik yanında davalının yabancı bir mahkeme kararının çevirisini davacıya atf yapmaksızın aktarmış olması, davacının fikri emeğinin eseri olan bu bölümü/çeviriyi kanuna aykırı biçimde kendine mal etmesi anlamına gelmektedir ve intihaldir”.

XII. RAMAZAN ÇAĞLAYAN BANA ÇEŞİTLİ YERLERDE ATIF YAPMASI BENDEN USULSÜZ ALINTI YAPMADIĞINI GÖSTERİR Mİ?

Bilirkişi raporunun çeşitli sayfalarında Ramazan ÇAĞLAYAN’ın bana atf yaptığı, dolayısıyla ortada usulsüz alıntı olmadığı yolunda ibareler vardır. Örnek olarak bilirkişi raporunun 18, 19, 27, 28, 29, 43, 63, 78, 84, 91, 107, 115, 143, 164’üncü sayfalarına bakılabilir.

Gerçekten de Ramazan ÇAĞLAYAN’ın dava konusu kitabının pek çok sayfasında bana yapılmış pek çok atf vardır. Hâliyle Ramazan ÇAĞLAYAN’ın kitabında bana pek çok atf yapması, atf yapmadan benden aldığı diğer cümle ve paragrafları usulsüz alıntı olmaktan çıkarmaz. Bir yazarın diğer bir yazardan yüz adet alıntı yapmış ise, yüz adet atf yapmalı, bin adet alıntı yapmış ise bin adet atf yapmalıdır. Ben bu davada somut örnek olarak 276 adet cümlelerin veya paragrafın veya başlığın, usûlüne aykırı olarak benim kitabımdan alındığını iddia ediyorum. İddiam somut olarak bundan ibarettir. Ramazan ÇAĞLAYAN’ın bana genelde atf yapıp yapmadığı bu davanın konusu değildir.

XIV. RAMAZAN ÇAĞLAYAN’IN KİTABININ İKİNCİ BASKISI BU DAVANIN ESASI HAKKINDA BİR “İKRAR”DIR

Ramazan ÇAĞLAYAN, bu davanın konusunu oluşturan *İdarî Yargılama Hukuku* kitabının Eylül 2011 birinci baskısını yaptıktan beş ay sonra, ama durup dururken değil, benim kendisine e-mail yoluyla eleştiriler yöneltilmemden sonra, Şubat 2012’de kitabının ikinci baskısını çıkardı (*Ramazan ÇAĞLAYAN, İdarî Yargılama Hukuku*, Ankara, Seçkin, Ocak 2012).

Ramazan ÇAĞLAYAN’ın kitabının ikinci baskısında, kitabının birinci baskısında pek çok hata ve eksikliğin olduğunu kabul etmiş, bunu ikinci baskıya yazdığı önsözde açıkça yazmış ve bu davanın konusunu oluşturan 276 adet usulsüz alıntı örneğindeki eksiklik ve hataları bir ölçüde de olsa gidermeye çalışmıştır. Bu alıntılarının bir kısmını ikinci baskıdan çıkarmış, bir kısmını, değiştirerek yeniden kaleme almış, bir kısmında da atf eksikliklerini tamamlamıştır. Ramazan ÇAĞLAYAN’ın ikinci baskıda bana yaptığı atf sayısı 550’yi geçmiştir. Ancak ikinci baskıdan onbir ay sonra Ocak 2013’te

kitabının yaptığı üçüncü baskısında ise bana ikinci baskıda yaptığı bütün atıfları çıkarmıştır. Bu dava kitabın birinci baskısına karşı açılmış bir davadır. İkinci ve üçüncü baskıya karşı dava açmadım. Ancak ikinci baskıda yapılan değişiklikleri, düzeltmeleri ve atıf eksikliklerinin giderilmesini bu davada delil olmak üzere 7.6.2012 tarihli “Cevaba Cevap Dilekçemiz” ve onun 316 sayfa uzunluğunda olan “Ek-1” nolu ekinde ilk derece mahkemesine sundum. Bu uzun ek de dava dosyasında bulunmaktadır.

Cevaba cevap dilekçemizin ekinde sunduğumuz 316 sayfa uzunluğunda “EK-1”de Ramazan ÇAĞLAYAN’ın kitabının ikinci baskısı hakkında gözlemlerimizi etraflıca, tek tek örnekler üzerinden açıklamıştık. Bu davanın konusu olan 276 adet örneğin Ramazan ÇAĞLAYAN’ın kitabının ikinci baskısında çok büyük ölçüde yeniden kaleme alındığı veya tümünden çıkarıldığı ve yer yer atıf eksikliklerinin kısmen de olsa tamamlandığını açıklamıştık. *Bu davaya konu teşkil eden örneklerden herhangi birinin ikinci baskıda değiştirilmesi veya tümünden çıkarılması veya örnekteki atıf eksikliğinin giderilmesi aslında o örneğe ilişkin hukuka aykırılığın bulunduğu bizzat Ramazan ÇAĞLAYAN tarafından kabul edildiği anlamına gelir. Ramazan ÇAĞLAYAN’ın kitabının ikinci baskısı aslında birinci baskıdaki alıntılarının problemli olduğunun kendisi tarafından ikrarıdır.* Cevaba cevap dilekçemizde ve ekindeki “EK-1”de bunu ayrıntılarıyla göstermemize rağmen bu husus bu davada dikkate alınmamış ve tartışılmamıştır. Bu bilirkişi raporunda da Ramazan ÇAĞLAYAN’ın kitabının ikinci baskısı hakkında yapılan tek bir değerlendirme yoktur. Bu husus eksiktir.

Sayın Daireniz yeni bir bilirkişiye gitmeyecek ise, bu davanın konusu olan ve bilirkişinin incelemekle görevli olduğu 102 adet örneğinin Ramazan ÇAĞLAYAN’ın Ocak 2012’de yapılan kitabının ikinci baskısında ne hâle geldiğinin tespiti ve bu usulsüz alıntı iddiasının bu açıdan da değerlendirilmesi için mevcut bilirkişi heyetinden **ek rapor istenmesini talep ederiz.**

XV. RAMAZAN ÇAĞLAYAN’IN KİTABININ İKİNCİ BASKISINA YAZDIĞI “ÖNSÖZ” NE ANLAMA GELİYOR

Ramazan ÇAĞLAYAN’ın kitabının ikinci baskısına yazdığı önsöz bu davada “ikrar” niteliğinde bir delildir. Bu açıdan ikinci baskının önsözü çok tipiktir ve burada zikredilmeye değerdir:

Ramazan ÇAĞLAYAN’ın “İkinci Baskıya Önsözü”nün ilk iki paragrafını buraya aynen koyuyorum (Önsözün kendisi bu dilekçenin ekinde EK-1 olarak sunulmaktadır):

İkinci Baskıya Önsöz

Kitabın birinci baskısında, içinde birçok eksiği ve hataları barındıran bir ödevle karşınıza çıktığım için bağışlanmamı talep ediyorum. Kitap içinde kimisi teknik sebeplerden, kimisi acelecilikten, kimisi de yoğun çalışma ortamının getirdiği zihin dağınıklığından intâç eden birçok hata bulunduğunu görünce doğrusu çok hicap duydum.

Birinci baskıda yer alan ve hayli yekûn tutan hataları görmeme, ders kitabı yazmanın ne kadar zor bir iş olduğunu anlamama ve bunu hakkıyla başaranlara gıpta ile bakmama vesile olan Kemal Gözler’e burada minnettarlığımı ifade etmek istiyorum. Orhan Veli’nin “*Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel/ Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu*” dizelerini çoğumuz biliriz. Meseleinin zorluğunu acemice bir gözüpeklikle böyle bir çalışmaya girişerek idrâk etmiş oldum. Ancak hiç başlamamaktansa, eksiklikleri ile de olsa (düzeltmek kaydıyla) başlamayı yeğlemek gerekir diye düşünüyorum. Şu halde; başlamıştık, öncekileri bir önsöz olarak kabul edip, eksiklikleri ve hataları düzelterek devam ediyoruz...

Bu önsöz ikrardan başka ne anlama gelir? Ramazan ÇAĞLAYAN açıkça “*kitabın birinci baskısında, içinde birçok eksiği ve hataları barındıran bir ödevle karşınıza çıktığım için bağışlanmamı talep ediyorum*” diyor. “*Kitap içinde ... birçok hata bulunduğunu görünce doğrusu çok hicap duydum*” diyor. Dahası “*birinci baskıda yer alan ve hayli yekûn tutan hataları görmeme, ... vesile olan Kemal Gözler’e burada minnettarlığımı ifade etmek istiyorum*” diyor.

Bu cümleleri okuduktan sonra sorulabilecek tek soru kalıyor: *Altı yıldır süren bu dava, neyin davasıdır?*

Ramazan ÇAĞLAYAN yukarıda açıkladığım paragraf sonunda “*Ancak hiç başlamamaktansa, eksiklikleri ile de olsa (düzeltmek kaydıyla) başlamayı yeğlemek gerekir diye düşünüyorum. Şu hâlde; başlamıştık, öncekileri bir önsöz olarak kabul edip, eksiklikleri ve hataları düzelterek devam ediyoruz*” diyor. Evet doğrudur; “eksiklik ve hataları düzeltmek” lazımdır ve dahası bu *eksiklik ve hataların yol açtığı zararı da gidermek gerekir*. İşte altı yıldır süren bu dava bunun davasıdır.

XV. SAYIN DAİRENİZ İSTİNAF TALEBİNİN ESASI HAKKINDA KARAR VEREBİLECEK DURUMDADIR

Bilirkişi raporu bire karşı üç oyla hazırlanmıştır. Bilirkişi heyeti üyelerinden Hayri BOZGEYİK ve Celal IŞIKLAR aleyhimize ve Gül BAYSAN ise lehimize görüş bildirmişlerdir.

Sayın Hayri BOZGEYİK ve Celal İŞIKLAR'ın ulaştığı sonuçlar yukarıda örnek örnek açıklandığı gibi yanlış bir “davacının hususiyeti yoktur” argümanına dayanmaktadır. Bu argümanın neden yanlış olduğunu yukarıda açıkladık. Fikir ve sanat eserleri hukukunda eserin hususiyeti unsuru, hukuki bir unsurdur; maddi vakıanın tespitine ilişkin değil, maddi vakıanın hukukî tavsifine (nitelendirilmesine) ilişkindir. Dolayısıyla bir eserde hususiyet bulunup bulunmadığının tespiti işi, bilirkişinin işi değil; hakimlerin işidir. Bilirkişiler, davacının ve davalının eserlerini karşılaştırır ve rastlantıyla açıklanamayacak derecede bir benzerlik olup olmadığı tespit ederler. Aralarında benzerlik bulunan alıntıların hukukî tavsifini yapmak, kanuna aykırı olup olmadıklarına karar vermek Sayın Dairenize düşer.

Bilirkişi üyelerinden sayın Gül BAYSAN ayrıntılı bir şekilde benim ve Ramazan ÇAĞLAYAN'ın paragraflarını karşılaştırmış ve paragraflar arasında rastlantıyla açıklanamayacak derecede benzerlik veya ayniyet bulunduğu sonucuna ulaşmıştır. Sayın bilirkişi yaptığı incelemede bizim dahi fark etmediğimiz rastlantıyla açıklanamayacak benzerlikler keşfetmiştir. Örneğin 211 nolu örneğe ilişkin olarak “*rubéole*” kelimesini benim ve Ramazan ÇAĞLAYAN'nın Türkçeye yanlış olarak çevirmesi vakıasını sayın BAYSAN tespit etmiş ve benim ve “*iki eğitimli insanın... aynı bağlamda aynı hatayı yapmaları mantıklı görünmemektedir*” sonucuna ulaşmıştır (Bilirkişi Raporu, s.191). Fransızca uzmanı bilirkişinin raporunda çürütülemeyecek çok sağlam argümanlar vardır.

Bilirkişi heyetinin diğer sayın üyeleri Hayri BOZGEYİK ve Celal İŞIKLAR ise farklı bir sonuca ulaşmakla birlikte onlarda benim eserim ve Ramazan ÇAĞLAYAN eseri arasında benzerlik olduğunu pek çok defa tespit etmişlerdir. Bilirkişi raporunun pek çok sayfasında (örneğin sayfa 95, 99, 104, 107, 111, 119, 121, 125, 137, 142, 149, 153, 173 vs.) “benzerlik vardır”, “benzerlik bulunmaktadır”, “benzemektedir”, “benzer ifadeler görülmekle birlikte”, “davalı davacıdan etkilenmiş olabilir” gibi ifadeler bulunmaktadır.

Dava dosyasında ilk derece mahkemesi aşamasında iki ayrı heyetten alınmış bilirkişi raporu vardır. Keza dosyada ilk derece mahkemesinin 292 sayfa uzunluğunda ayrıntılı bir gerekçeli kararı vardır. Kendisine karşı beyanlarımızı sunduğumuz bu bilirkişi raporunda da maddi vakıanın tespitine ilişkin, Fransızca Uzmanı bilirkişi Gül BAYSAN'ın çok önemli ve çarpıcı tespitleri ve başka sonuca ulaşırsalar da Hayri BOZGEYİK ve Celal İŞIKLAR'ın benzerliğe ilişkin tespitleri bulunmaktadır.

Pek çok örnekte paragraflar arasında rastlantıyla açıklanamayacak derecede benzerlik olup olmadığı ayrı bir uzmanlık bilgisini gerektirmemektedir. Okumayı bilen herkes benim ve Ramazan ÇAĞLAYAN'ın cümleleri arasında rastlantıyla açıklanamayacak derecede bir benzerlik olup olmadığını an-

lar. Ayrıca belirtmek isterim ki, dava konusu kitap bir matematik kitabı veya bir tıp kitabı değil, hukuk kitabıdır. Sayın Daireniz, hem genel olarak hukuk, hem de fikir ve sanat eserleri hukukunda uzman bir dairedir. Sayın Daireniz, bilirkişiye başvurmadan dahi, benim cümlelerim ile Ramazan ÇAĞLAYAN'ın cümleleri arasında benzerlik olup olmadığını tespit edebilecek durumdadır.

SONUÇ VE TALEPLER

Yukarıda açıklanan sebepler ile,

I. Tekrar bilirkişi incelemesi yaptırılmaksızın davalının istinaf talebinin esastan reddine karar verilmesini;

II. Buna karar verilmeyecekse, yukarıda açıklanan sebeplerle mevcut bilirkişi heyetinin üyelerinden

1. Hayri BOZGEYİK'in

a) davalı Ramazan ÇAĞLAYAN ile uzun yıllar aynı Fakültede çalıştığı ve dolayısıyla tarafsızlık şartını sağlamadığı;

b) diğer davalı SEÇKİN YAYINEVİ ile ise arasında yazar-yayıncı ilişkisi olduğu ve dolayısıyla tarafsızlık şartını sağlamadığı gerekçesiyle,

2. Celal IŞIKLAR'ın

a) öğretim üyesi olmadığı için hariçten bilirkişi olarak görevlendirilmesinin mümkün olmaması;

b) davalı Ramazan ÇAĞLAYAN'ın verdiği idare hukuku dersinin uygulamalarını yaptıran ders ücretli bir öğretim görevlisi olduğu ve dolayısıyla davalı Ramazan ÇAĞLAYAN karşı tarafsız davranamayacağı,

gerekçesiyle bilirkişilik görevlerinden alınmalarını ve yerlerine yeni iki bilirkişi seçilmesi ve üçüncü bilirkişi Gül BAYSAN ile birlikte yeni bir rapor hazırlamak üzere görevlendirilmelerine,

karar verilmesini;

III. Buna da karar verilmeyecekse, mevcut bilirkişi heyetinden yukarıda ayrıntılarıyla izah edilen bilirkişi raporundaki eksiklik ve çelişkilerin giderilmesi amacıyla;

1. Prof. Dr. Gül BAYSAN'a bilirkişi raporu ana metninde (s.6-177 arasında) yer alan bütün Fransızca cümle ve paragrafların (toplam 302 paragraf) kendisi tarafından Prof. Dr. Hayri BOZGEYİK ve Dr. Celal IŞIKLAR için Türkçeye çevrilip çevrilmediğinin sorulması;

2. Bilirkişi raporunda sıkça kullanılan “hususiyet” şartını değerlendiren bilirkişi heyetinin hangi hususiyet teorisini esas aldıkları hususunun açıklamasını ve

a) Esas alınan hususiyet teorisinin yukarıda V nolu başlık altında listelenen 31, 32, 54, 60, 64, 65, 80, 101, 112, 121, 169, 222, 248 nolu örneklerle nasıl uygulandığı ve bu örneklerdeki alıntıların neden davacının hususiyetini taşımadığı hususunun açıklanması ve yine bu örneklerdeki alıntıların aynen alıntı niteliğinde olup olmadığı hususunun açıklığı kavuşturulmasını;

b) Esas alınan hususiyet teorisinin yukarıda VI nolu başlık altında listelenen 13, 21, 24, 28, 46, 53, 65, 101, 103, 109, 111, 114, 120, 142, 155, 160, 161, 162, 167, 169, 170, 180, 181, 183, 190, 202, 205, 206, 207, 208, 210, 211, 213, 214, 218, 220, 223, 224, 226, 236, 259, 261 nolu örneklerle nasıl uygulandığı ve bu örneklerdeki alıntıların “yazarın hususiyetini taşıması” bakımından tekrar değerlendirilmeleri ve bu örneklerdeki alıntıların neden davacının hususiyetini taşımadığı hususunun açıklığı kavuşturulması,

c) Esas alınan hususiyet teorisinin yukarıda VII nolu başlık altında listelenen 13, 21, 26, 28, 53, 101, 109, 160, 162, 167, 169, 170, 180, 181, 183, 202, 205, 208, 211, 214, 218, 220, 223, 224, 226 nolu örneklerle nasıl uygulandığı ve bu örneklerde davacının Fransızcadan yaptığı çevirilerinin neden davacının hususiyetini yansıtmadığı hususunun açıklığı kavuşturulması,

3. İlk derece mahkemesinin hükmüne esas teşkil eden 102 adet örneğin FSEK, m.35/son’da öngörülen “iktibasın belli olacak şekilde yapılması” şartı açısından değerlendirilmesi;

4. Bilirkişi raporundan atlanan Örnek 96’nın bilirkişi heyeti tarafından incelenmesi;

5. Örnek 197’de dipnotta davacının yaptığı sayfa numarası hatasının davalının dipnotunda da bulunması vakıası da dikkate alınarak Örnek 197’nin tekrar değerlendirilmesi;

6. Örnek 148’de usulsüzlüğe sebep olarak gösterilen maddi hatanın açıklığı kavuşturulması, ne gibi bir sebebin (dipnot kayması vs) böyle bir maddi hataya yol açabileceği hususunun açıklanması;

7. İlk derece mahkemesinin hükmüne esas teşkil eden 102 adet örneğinin Ramazan ÇAĞLAYAN’ın dava konusu kitabının Ocak 2012’de yapılan ikinci baskısında ne hâle geldiğinin tespiti ve bu örneklerle ilişkin usulsüz alıntı iddiasının bu açıdan da değerlendirilmesi,

için sayın Bilirkişi Heyetinden **ek rapor istenmesine**

karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ederim.

5 Kasım 2018
[Sunuluş Tarihi 6 Kasım 2018'dir]

Davacı (Asıl) Kemal GÖZLER

EK-1: Bilirkişi Hayri Bozgeyik'in "*Poliçede Müracaat Hakkı*" (1. Baskı, 2004, ISBN: 9753475914) isimli kitabının davalı Seçkin Yayınevi tarafından yayınlandığını gösterir Seçkin Yayınevinin internet sitesi ekran görüntüsü (<https://www.seckin.com.tr/kitap/719671836>).

EK-2: Bilirkişi Hayri Bozgeyik'in "*Mimaride Telif Hakları*" (İkinci Baskı, 2014, ISBN: 9750228360) isimli kitabının davalı Seçkin Yayınevi tarafından yayınlandığını gösterir Seçkin Yayınevinin internet sitesi ekran görüntüsü (<https://www.seckin.com.tr/kitap/616227717>).

EK-3: Ramazan ÇAĞLAYAN'ın Seçkin Yayınevi tarafından Ocak 2012'de yayınlanmış *İdarî Yargılama Hukuku* isimli kitabının ikinci baskısının önsöz sayfası.

EK-1: Bilirkişi Hayri Bozgeyik'in “*Poliçede Müracaat Hakkı*” (1. Baskı, 2004, ISBN: 9753475914) isimli kitabının davalı Seçkin Yayınevi tarafından yayınlandığını gösterir Seçkin Yayınevinin internet sitesi ekran görüntüsü (<https://www.seckin.com.tr/kitap/719671836>).

https://www.seckin.com.tr/kitap/719671836

Seçkin yayınevi

Search

Share

Translate

More

seckin.com.tr

Akademik ve Mesleki Yayınlar

Eser Adı

Yazar

Yayınevi

Açıklama

İçindekiler

Bar

Kategoriler

Arama

Ara

Ana Sayfa » Poliçede Müracaat Hakkı

Poliçede Müracaat Hakkı

Dr. Hayri Bozgeyik

Mart 2003 / 1. Baskı / 200 Syf.

Fiyatı: 44.90 TL

İndirimli: 19.90 TL (%56)

Stokta sınırlı sayıda bulunmaktadır (24 saatte kargoya verilir).

Kitap Hakkında

Kitabın Künyesi

Barkod: 9789753475914

Yayın Tarihi: Mart 2003

Baskı Sayısı: 1

Ebat: 16x23

Sayfa Sayısı: 200

Yayınevi: Seçkin Yayıncılık

Kapak Türü: Karton Kapaklı

Dili: Türkçe

Tüm Kategoriler »

Bültene

EK-2: Bilirkişi Hayri Bozgeyik'in "*Mimaride Telif Hakları*" (İkinci Baskı, 2014, ISBN: 9750228360) isimli kitabının davalı Seçkin Yayınevi tarafından yayımlandığını gösterir Seçkin Yayınevinin internet sitesi ekran görüntüsü (<https://www.seckin.com.tr/kitap/616227717>).

https://www.seckin.com.tr/kitap/616227717#

Search Share Translate More »

seckin.com.tr
Akademik ve Mesleki Yayınlar

Kategoriler Arama Ara Ana Sayf

- Bilgisayar
- Ekonomi, İşletme
- Hukuk
- Mühendislik, Teknik
- Sosyal Bilimler
- Fen Bilimleri
- Eğitim Bilimleri
- Kişisel Gelişim, Hobi
- Sağlık, Spor
- Sözlükler
- Yabancı Dil Eğitimi
- Edebiyat, Sanat
- Dergiler
- Sınavlara Hazırlık

Tüm Kategoriler »

Bülten

Ana Sayfa » Mimaride Telif Hakları

Mimaride Telif Hakları
Mimari Projeler, Mühendislik Projeleri, Mimari Eserler ve Mimari Maketler Üzerindeki Telif Hakları
Doç. Dr. Hayri Bozgeyik
Mart 2014 / 2. Baskı / 248 Syf.

Baskısı tükenmiştir.

Diğer Baskılar

Baskı	Tarih	Fiyatı	İndirimli
1.	Aralık 2010	50.00 TL	-

Kitap Hakkında **Kitabın Künyesi** **İçindekiler**

Barkod: 9789750228360 **Yayın Tarihi:** Mart 2014

Baskı Sayısı: 2 **Ebat:** 16x24

Sayfa Sayısı: 248 **Yayınevi:** Seçkin Yayıncılık

Kapak Türü: Karton Kapaklı **Dili:** Türkçe

**EK-3: Ramazan Çağlayan, İdarî Yargılama Hukuku,
Ankara, Seçkin, 2. Baskı, Ocak 2012, “Önsöz”.**

İkinci Baskıya Önsöz

Kitabın birinci baskısında, içinde birçok eksiği ve hataları barındıran bir ödevle karşınıza çıktığım için bağışlanmamı talep ediyorum. Kitap içinde kimisi teknik sebeplerden, kimisi acelecilikten, kimisi de yoğun çalışma ortamının getirdiği zihin dağınıklığından intâc eden birçok hata bulunduğu nu görünce doğrusu çok hicap duydum.

Birinci baskıda yer alan ve hayli yekûn tutan hataları görmeme, ders kitabı yazmanın ne kadar zor bir iş olduğunu anlamama ve bunu hakkıyla başaranlara gıpta ile bakmama vesile olan Kemal Gözler'e burada minnettarlığımı ifade etmek istiyorum. Orhan Veli'nin “*Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel/ Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu*” dizelerini çoğumuz biliriz. Mesele nin zorluğunu acemice bir gözüpeklikle böyle bir çalışmaya girişerek idrâk etmiş oldum. Ancak hiç başlamamaktansa, eksiklikleri ile de olsa (düzeltmek kaydıyla) başlamayı yeğlemek gerekir diye düşünüyorum. Şu halde; başlamıştık, öncekileri bir önsöz olarak kabul edip, eksiklikleri ve hataları düzelterek devam ediyoruz...

İletişim ve ulaşım alanında olduğu gibi, günlük hayatımıza giren bunca hızlı teknolojik araç-gereçe rağmen, zaman darlığından şikâyetimiz sona ermiş değil. Hep bir zamansızlık ve acelecilik içindeyiz. Üniversitedeki ders yoğunluğu yanında, belki de idare hukukçularının yakasını bırakmayan idarî ve danışmanlık görevleri içinde yazmaya vakit ayırmak gerçekten büyük bir meşakkâtî göze almayı gerektiriyor. Öte yandan eserin önemli bir kısmının, daha önceki bilimsel çalışmaların bir araya getirilmesi şeklinde oluşturulması, dizgi aşamasında dokuzyüz sayfa civarında olan hacminin öğrencilerin satın alabileceği makûl bir sayfaya indirilmesi zarureti de eklenince, atıflar başta olmak üzere bir dizi nakısanın oluşması gerçeği ile yüzleşmemiz kaçınılmaz oldu.

İkinci baskıda, kitap baştan sona gözden geçirildi. Bazı konular, özellikle iptal davasında “iptal sebepleri” ve tam yargı davalarında “sorumluluk esasları” yeniden kaleme alındı. Bir ders kitabı için ayrıntı sayılabilecek bazı kısımlar çıkarılırken, öğrencilerin başka bir yerde rastlamaları pek mümkün olmayan kısa bilgiler (örneğin Yargıtay'ın kısa tarihi gibi) ilave edildi. Atıflarda meydana gelen yanlışlıklar (gözümüzden kaçan olmadıysa) düzeltildi. Dilbilgisi ve imlâ hatalarının asgariye indirilebilmesi için azami titizlik gösterildi. Ancak ikinci baskının hatadan halî olduğu da söylenemez.